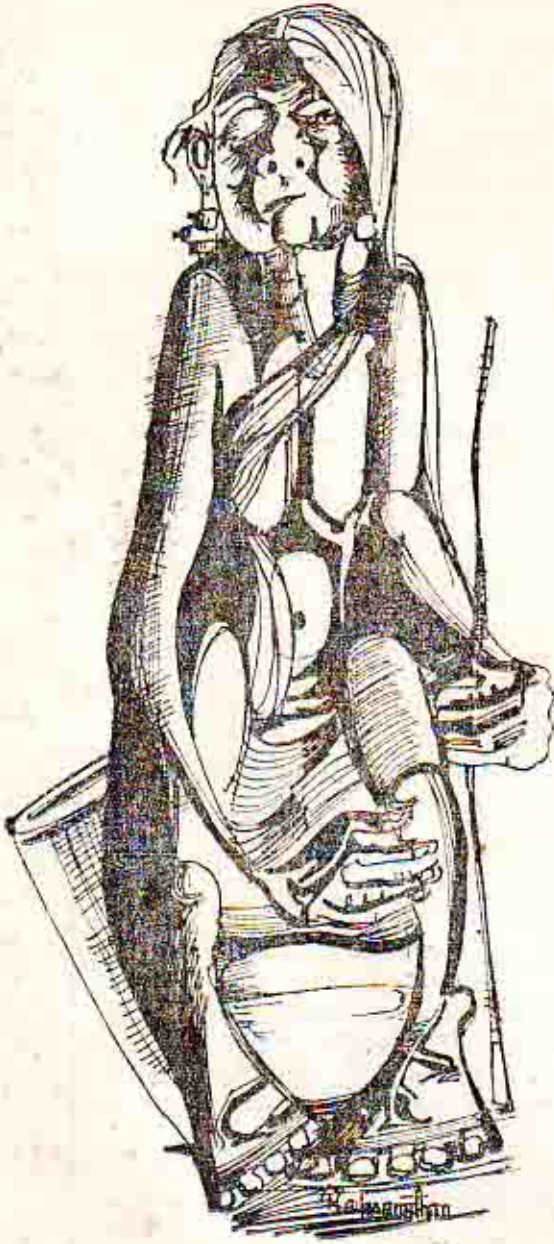

அலை

தலியர்

சே. கலாசாஸ்திரி

19

"கேட்டிருப்பாய் காற்றே! — துன்பக்
கேணியிலே எங்கள்
பெண்க ளழுதசொல்...."

—பாரதி

ஜப்பி — கார்த்திகை

1981

ரூபா 3.50

- ★ Asbestos Corrugated Sheets
- ★ Asbestos Plain Sheets 4' X 4'
- ★ Sanitary Wares
- ★ Building Materials
- ★ Carpentry Tools

ALSO AVAILABLE

BARBED WIRE •

WIRE NAILS

BATHROOM FITTINGS

**For All Your
Requirements
Please Contact**

MASCONS LIMITED

**35, Stanley Road,
JAFFNA.**

Telephone: 8221

மு. தனையசங்கம் பற்றிய க. கைலாசபதியின் கட்டுரையொன்றுக்குரிய மு. பொ. வீன் மறுமொழி, இங்கு வெளியிடப் படுகிறது.

ஆற்றல் பொருந்திய படைப்பாளியாகவும், சிந்தனையாளராகவும், சமூக அக்கறையுடன் நேர்மையான வாழ்க்கையை வாழ்ந்து காட்டியவராகவும், 'மு. த.' உள்ளார். இவரைப் பற்றி ஆழமானதும், நேர்மையானதுமான மதிப்பீடுகள் அவர் உயிருடன் இருக்கையிலும், இப்போதும் வெளிவரவில்லை. எமது விமர்சனத் துறையில் நிலவும் வெறுமையினை இது சுட்டி நிற்கிறது. மு. த. பற்றிய மதிப்பீடுகளைக், குறிப்பாக மார்க்சிய நோக்கிலான மதிப்பீடுகளை வெளிக்கொணர்வதில் 'அலை' அக்கறை கொண்டுள்ளது. யாரும் இதற்குரிய தளமாக 'அலை'யைப் பயன்படுத்தலாம். மு. த. பற்றிய காத்திரமான 'சர்ச்சை'யினை ஆரம்பிக்கும் முதற் படியாக இக் கட்டுரையை இங்கு வெளியிடுகிறோம்.

இணையாசிரியர்—

யாருக்கு இரண்டக நிலை—

மு. த.விற்கா? க. கைக்கா?

மு. பொன்னம்பலம்

க. கைலாசபதியின் அண்மைக்கால வெளியீடான நவீன இலக்கியத்தின் அடிப்படைகள் என்ற நூலில் மு. தனையசங்கம் பற்றியும் அவரது ஆக்கங்கள் பற்றியும் ஒரு 'விமர்சனம்' சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. அதற்கு இடப்பட்ட தலைப்பு—இலக்கியத்தில் மார்க்சிய எதிர்ப்பு—ஒரு புத்திசாலியின் இரண்டக நிலை.

இவ் 'விமர்சனக்' கட்டுரை 1973ல் மு. த.வின் மறைவுக்குப்பின் பூரணி இதழ் ஆசிரியர் குழு, மு. த. பற்றியொரு விமர்சன மலர் வெளியிடுவதற்காக இவரிடம் ஒரு கட்டுரை கேட்டபோது, ஒரு புத்திசாலியின் இரண்டக நிலை என்ற தலைப்பில் எழுதிக் கொடுக்கப்பட்டது. ஆனால் கட்டுரை பூரணியில் வெளியிடப்படாமல் எழுதியவரிடமே திருப்பிச் சேர்க்கப்பட்டது. காரணம், க. கை. கூறுவதுபோல் அவரது விமர்சனத்திற்கு அஞ்சியல்ல. விமர்சனம் என்ற பெயரில் அவர் தந்திருந்த ஆதாரமற்ற கருத்துகளும், சிந்தனைகளுக்கும், மட்டந்தட்டல்களுக்கும் பூரணி களமாகக் கூடாதென்பதற்காகவே. க. கையின் மு. த. பற்றிய கண்மூடித்

தனமான தாக்குதலை விமர்சனம் என்று பிரகரித்துவிட்டு, அதற்குப் பதிலளிக்கும் வியர்த்தமான பொறுப்பைப் பூரணிக்கு அவர்கள் கொடுக்க விரும்பவில்லை. இதே காலத்தில் எஸ். பொ. ஒரு கட்டுரையைப் பூரணிக்கு அனுப்பியிருந்தார். நிராகரிக்கப்பட்ட க. கையின் கட்டுரைக்குச் சோடை போகாத வகையில் க. கையையும் கா. சிவத்தம்பியையும் தாக்கியிருந்தார் எஸ். பொ. அதையும் பூரணியினர் பிரசுரிக்கவில்லை என்பது இச்சந்தர்ப்பத்தில் கவனிக்கத்தக்கது. இது பூரணியினரின் தன்மையை விளக்க உதவும். அவர்கள் விமர்சனத்துக்கு அஞ்சவில்லை, விமர்சனம் என்ற பெயரில் கக்கப்பட்ட விஷங்களுக்கே அஞ்சினர்.

இது நடந்து எட்டு வருடங்களுக்குப் பிறகு, இப்போதுதான் க. கை. மீண்டும் பல வெட்டுக்கொத்துச் சரிக்கட்டல்களோடு ஓர் அசாதாரணத் துணிச்சலை வரவழைத்துக் கொண்டு பூரணியால் மறுபட்ட மு. த. பற்றிய தனது 'விமர்சனத்'தை அச்சேற்றியுள்ளார். எவ்வளவோ பிரசுர வசதிகள் படைத்த கலாநிதி, நிராகரிக்கப்பட்ட கட்டுரை

நுரையை வேறிடத்தில் பிரசுரிக்க எட்டு வருடங்களாக ஏன் தான் அஞ்சினாரோ (!) என்பது ஒருபுறமிருக்க, மு. த. இருந்த போது எந்தவித மூச்சும் காட்டாதவர் அவர் இறந்து எட்டு வருடங்களுக்குப் பிறகாவது இந்தத் துணிச்சலைக் காட்டினாரே என்பதற்காக அவரை நாம் பாராட்ட வேண்டும். ஏனெனில் அவரது இந்த விமர்சனம் மூலம் அவருக்கு எஞ்சிய பயன், இந்தத் துணிச்சலே.

க. கையின் மு.த. பற்றிய கட்டுரையை விமர்சிப்பதற்குமுன் அவரது இலக்கிய உலக குணவியல்புகளை நாம் மூன்வைக்க வேண்டும். அப்படிச் செய்வது எமது விமர்சனத்தை வேரோர் கோணத்தில் நின்று பலப்படுத்தும் தரவுகளைத் தர உதவும்.

க. கை., மு.த.வைப் பற்றி மட்டுமல்ல வேறு எதைப்பற்றித்தான் எழுதினாலும், அவற்றின் ஓட்டை உடைசல்களையும் முரண்பாட்டுக்குப்பைகளையும் நாம் புட்டுக்காட்டுவதால், எந்தவித பிரயோசனமும் ஏற்படப்போவதில்லை. செவிடன் காதில் ஊதிய சங்கு மாதிரி அவரையும் அவரது சீடர்களையும் பாதிக்காமலேயே அவை போய்விடும். அவர், தான் நின்ற இடத்தை விட்டு அசையமாட்டார். மு.த. சொன்னதுபோல் இரண்டொரு றெடிமேட் மார்க்கீய கூலோகங்களைக் கிளிப்பிள்ளை மாதிரித் திரும்பத் திரும்பச் சொல்லிக்கொண்டு நின்ற இடத்திலேயே நிற்பார். அல்லாவிட்டால் வெ.சாமி நாதன் இவரது 'தமிழ் நாவல் இலக்கியத்தை' அக்குவேறு ஆணி வேறுகப் பிரித் தெறிந்த போது கூட அசைந்தாரா? ஹுக்கும். வெகுநாளாக்குப்பிறகு இவரது சீடப்பிள்ளை ஒருவரை ஏவிவிட்டுத் தன் கலாநிதி இருப்புக்கு எதுவித அசௌகரியமும் ஏற்படாமல் பார்த்துக் கொண்டு பதிலளிக்க முனைந்தார். சீடரின் பதிலின் பொத்தல்களைச் சுட்டிக்காட்டி வேரோரு கோணத்திலிருந்து கலாநிதியின் நாவல் இலக்கியக் கொள்கைகளில் இன்னும் விரிசல்களை நாம் ஏற்படுத்தியபோதும் (மல்லிகை, மார்ச் 1976) அசைந்தாரா? ஹுக்கும். மல்லிகை ஆசிரியர் எவ்வளவு கூவியழைத்தும் இவரோ, இவ

ரது சகாக்களோ அசையவில்லை. இதற்கு முன்னரும் ஒருமுறை இவர் செ.யோகநாதனின் புத்தகமொன்றுக்குக் கொடுத்த முன்னுரையில் மு.த.வின் 'தேடல்' கதையை ஒழுங்காகப் படிக்காமல் அதில்வரும் கையாலாகாத கதாநாயகன் நல்லதம்பியின் கொள்கைகளே மு.த.வின் கொள்கைகள் என்று தெரியாததனமாக எழுதிவிட்ட, அதற்கு, அவர் இ. ஜீவகாருண்யத்திடம் சாட்டை அடி (பூரணி, தை, 1973) வாங்கிக் கொண்டபோது கூட அசைந்தாரா? ஏன், இன்னும் சொல்லலாம். கலைச்செல்வி பத்திரிகை (1963) முற்போக்கு இலக்கியம் பற்றி ஒழுங்கு செய்த விவாத அரங்கில் பங்கு கொள்வதாக ஒப்புக்கொண்டுவிட்டு மு.த. அதில் எழுதத் தொடங்கி விஷயம் சீரியஸ்ஸாக விரிய ஆரம்பித்ததுமே சொல்லாமல் கொள்ளாமல் இவர் பின்வாங்கவில்லையா? இதன் பின்னரும் 'ஏழாண்டு இலக்கிய வளர்ச்சியில்' இவரையும் உவரது சகாக்களையும் மு.த. எந்தக் கோட்பாட்டிலுமே தக்க அறிவில்லாத 'சாம்பாறு இலக்கியகாரர்' என்று எள்ளி நகைத்த போதுகூட இவரோ இவரது சகாக்களோ அசைந்தனரா? இல்லை. ஏன், அவ்வளவு தூரம் போவான்? அண்மைக் காலத்தில் இவரது அழகியல் கோட்பாட்டை விமர்சித்து அலையில் வந்த கட்டுரைக்கு தான் நேரடியாகப் பதிலளிக்கத் திராணியற்று, எங்கோ கிடந்த 'சமுத்திரனைத்' தூண்டிவிட்டு, அவர் இவருக்காக தளத்தையும் களத்தையும் மாற்றி ஆங்கிலப் பத்திரிகையொன்றில் பதிலெழுதி தமிழ் இலக்கிய உலகில் சரிந்து கொண்டிருக்கும் இவரது பெயரை வேரோர் களத்தில் முண்டு கொடுக்கப்போய் குட்டுப்பட்டும் 'மீசையில் மண் படவில்லை' என்ற பரிதாபங்கள் நேர்ந்ததும் இவரது இந்த நழுவுவால் தான்! 1956ல் புனருத்தாரணம் செய்யப்பட்டதாகக் கூறப்படும் முற்போக்கு இயக்கம் 1960களிலிருந்து 1970 வரை மு.த. போன்றோரின் விமர்சனக் கணைகளால் சல்லடையாக் கப்பட்டு ஊசலாடியபோது, அதைக் காப்பாற்ற எவருமே இருக்கவில்லை. (இந்த வரலாற்றை அறியாது 1960ல் இருந்து முற்போக்கு இயக்கம் முன்னணிப் பாய்ச்சல்

போட்டதென்று 'கரையில் நின்று மீன் பிடிக்கும்' சமுத்திர ஞானங்கள் பற்றி என்ன சொல்வது!) மானம் ரோசம் உள்ள எந்தச் சராசரியும் ஏதாவது பதிலளிக்க எத்தனித்திருக்கும். முற்போக்கு இலக்கியத் தின் பிதாமகர்களில் ஒருவரெனச் சொல்லப்படும் க. கை.யோ தனது கலாநிதி என்ற சுயத்தில் எந்தத் தூசும் படியாமல் பார்த்துக் கொண்டு அசையாதிருந்தார். இதனால் தான் இவரை மு. த. 'நழுவல் விமர்சகர்' 'நிழல் போராட்டக்காரர்' என்றெல்லாம் அழைத்தார். ஒரு வேளை க. கை.க்கும் எதிரிகளைச் சாடித் தகர்த்தெறிய ஆசை இருக்கக் கூடும். ஆனால் அதற்குரிய அறிவும் துணியும் வேண்டுமே! இவை இல்லாத காரணத்தால் தனது கலாநிதி மேடையைச் சுற்றிக் கோடு கீறி காவல் செய்துகொண்டு (விஷயங்கள் அத்துமீறிப் போகும் காலங்களில்) தனது ஏவல் பிசாசுகளை எதிரிகள் மீது ஏவி விடுவார். பாவம் அவை. எதிரியின் இரண்டொரு தேசிக்காய் உருட்டலையே தாங்க முடியாதவை. இந்த நிலையில் க. கை.யின் நிலை பரிதாபத்திற்குரியதுதான். இந்த நிலை இவரை, இவரையறியாமலேயே ஒரு மன நோயாளியாக்கிவிடுக்கிறது. அதாவது தனது குறைகளை பிறரில் (எதிரிகளில்) ஏற்றிக்காணும் பிறழ்வுற்ற மனோநிலை—மனோவியாதி. அதனால் இவர் இரண்டக நிலை, மார்க்சிய அறிவின்மை, மேலோட்ட நூல் பயிற்சி, அமெரிக்க உளவு நிறுவனத்தின் கையாட்கள், மார்க்சிய எதிர்ப்பாளர்கள் என்று பிறரில் ஏற்றிக்காணும் குற்றங்களை இவரே அடைகாத்துக் கொண்டிருப்பதை, இவரது விமர்சனங்களை விமர்சிப்பதன் மூலமே கண்டு கொள்ளலாம்.

✱

மு.த.வின் நூல்கள் பற்றி ஒட்டுமொத்தமாக ஆராய்ந்த க. கை அவை பற்றி பின்வரும் முடிவுகளை முன் வைக்கிறார்.

1. மு.த. ஒரு மார்க்சிய எதிர்ப்பாளன்.

2. அவரது எழுத்துக்கள் யாவும் Encounter பத்திரிகையில் வெளிவந்த கட்டுரையின் தழுவல்கள்.

3. மு.த.வுக்கு மார்க்சியம் தெரியாது.

4. அதிருப்தி என்ற ஒன்றை தனது தத்துவத்துக்கு ஆதாரமாக்கினார்.

5. மு.த.வின் இரண்டக நிலை.

இவற்றோடு இன்னும் சில அவருக்கே விளங்காத ஆத்மீக, குரு சிஷ்ய குற்றச்சாட்டுகளிலும் விழுந்தெழும்பிச் செல்கிறார், க. கை.

முதலாவதாக மு.த.வை ஒரு மார்க்சிய எதிர்ப்பாளனாகக் கண்டுபிடித்துப் பிரகடனப்படுத்தும் க. கை.யின் செயல், விமர்சனத்துக்கும் எதிர்ப்புக்கும் வித்தியாசம் தெரியாத தத்துவார்த்த அறிவின்மையால் ஏற்படுகிறது. ஆதாரங்களோடு தர்க்க ரீதியாக ஒன்றை விமர்சிப்பதற்கும் ஆதாரங்கள் அற்று கண்முடித்தனமாக ஒன்றைத் தாக்குவதற்கும் எவ்வளவோ வித்தியாசம் உண்டு. ஆதாரச் செறிவோடு தர்க்க ரீதியாகச் செயற்ப்படும் விமர்சனத்தால் ஒரு பொருள் நொய்தல் அடையுமாயின் பிறப்பிலேயே நேர்ந்த அப்பொருளின் இருப்பின் வலுவின்மையையே அது சுட்டுகிறது. விமர்சனத்தால் அப்பொருள் அழிவுறுமாயின் அப்பொருளுக்கு அழிவைக் கொண்டதே விமர்சனம் எதிர்ப்பாகாது. ஒவ்வொரு காலகட்டத்தின் முன்னணிப்பாய்ச்சலின் சரிதமும் இந்த விமர்சனத்திலேயே தங்கியுள்ளது. இதையே மு. த. செய்தார். அவர் மார்க்சியத்தை விமர்சித்தார். இதை இன்னும் விளக்குவதாயின் புதிய தத்துவமொன்றையோ, அரசியல் கோட்பாட்டையோ, இலக்கியக்கொள்கையையோ, விஞ்ஞானக் கண்டுபிடிப்பையோ நிறுவமுயலும் ஒரு சிந்தனையாளன், அக்காலங்களில் தனக்குமுன்னிலவும் அதையொட்டிய பிறசிந்தனைக் கோட்பாடுகளைத் தவிர்க்கமுடியாத வகையில் விமர்சிக்க வேண்டியவனாகிறான். இவ்விமர்சனத்தின்மூலம் அவற்றின் நல்லவற்றைக்

கொண்டு தன்னைப் போஷித்தும், அல்லாத வற்றைத் தள்ளியும் விடுகிறான். இதுதான் கிரேக்கநாட்டுத் தேல்ஸ் (Thales) சிலிருந்து இன்றைய சித்தாந்திகள் வரை நடந்து வருகிறது. ஏன், க.கை. தனது குருநாதர்களில் ஒருவரெனப் பாவனைபண்ணும் ஏங்கல்சையே இத்தகைய குருட்டுப்பார்வைகளைத் தகர்ப்பதற்காகத்தான் மு. த. மேற்கோள் காட்டுகிறார். “ஹெகலிய தத்துவம் போன்ற ஒன்றைச் சுமமாஹுதுக்கிவிடமுடியாது. திறனாய்வின்புலம் புதிய உள்ளடக்கத்தைப் பேணியவாறு அதன் உருவத்தை அழிப்பதன் மூலமே அது வெல்லப்படவேண்டும்” (போர்ப்பறை). என்ற ஏங்கல்சின் கூற்றை க.கை. எங்காவது தேடிப்படித்துப் பார்க்கட்டும். மு. த. பற்றிய க.கையின் அளவு கோல்படி பார்த்தால் கால்மார்க்ஸ் ஒரு ஹெகலிய எதிர்ப்பாளன்? போர்பாச் எதிர்ப்பாளன்? புறாடன் எதிர்ப்பாளன்? அப்படியானால் உலகத்துச் சிந்தனை யாளர்கள் எவரும் ஒவ்வொரு முன்னோடி களின் எதிர்ப்பாளர்கள்! இந்த விஷயங் களையும் புரிவது க.கை.க்குக் கொஞ்சம் கஷ்டந்தான். ஆனால் பிரச்சினையின் முக்கிய மான பகுதி இதுதான்: மு. த. மார்க்சீயத்தை எதிர்க்கிறார் என்று கூக்குரல் வைக்கும் க.கை. அவர் மார்க்சீயத்தை விமர்சிக்கும் இடங்கள் அர்த்தமற்றவையாக, ஆதார மற்றவையாக, கண்மூடித்தனமானவையாக இருந்தால் அவற்றை எடுத்துக்காட்டி அம்பலப்படுத்தியிருக்கவேண்டும். மு. த.வின் எழுத்துக்களை விமர்சிக்க வந்த மார்க்சீய விமர்சகர் க.கை. அதைத்தான் செய்திருக்க வேண்டும். செய்தாரா?

இதோ மு. த. கேட்கிறார். “ஐரோப்பிய அறிவு வாதத்தின் இறுதி உருவந்தான் மார்க்சீய சித்தாந்தம். 15ம் 16ம் நூற்றாண்டுகளில் ஐரோப்பாவில் பெளதிக, சமூக, விஞ்ஞான அறிவைக்கொண்டு வளரத் தொடங்கிய சிந்தனை மாற்றத்தின் இறுதி வளர்ச்சியாகவே மார்க்சீய சித்தாந்தம் இருக்கிறது. அந்த சித்தாந்தம் இலக்கியத் துறையிலும் அதேகாலகட்டத்தோடு வளரத் தொடங்கிய நாவல், சிறுகதை இலக்கியங்

களை உள்ளடக்கீதியாக மாற்ற முயல்கிற தேயொழிய உருவீதியாக மாற்ற முயலவில்லை. மாற்றவேண்டும் என்ற அவசியம் ஏற்படவில்லை. அடிப்படையான சிந்தனை மாற்றம் ஏற்படும்போதே அப்படியான இலக்கிய உருவமாற்றங்களின் அவசியம் ஏற்படுகிறது. மார்க்சீய சித்தாந்தம் ஓர் அடிப்படையான சிந்தனை மாற்றத்தைப் பிரதிபலிக்காமல் அத்தகைய மாற்றத்தின் இறுதிக்கட்டத்தையே பிரதிபலிப்பதால், அதேகாலகட்டத்துக்குரிய பழைய இலக்கிய உருவங்களையே தொடர்ந்து அதன் இறுதி நிலைவரை வளர்க்க முயல்வதாய்த் தெரிகிறது. உருவமாற்றங்களோடு கூடிய உள்ளடக்க மாற்றம் இலக்கியங்களில் ஏற்படுவதற்கு மனித சிந்தனை வளர்ச்சியில் இன்னோர் அடிப்படை மாற்றம் ஏற்படவேண்டும்” (போர்ப்பறை).

இதற்கு க.கை. என்ன பதில் சொல்கிறார்? அவரது ஆய்வில் இதுபற்றிய பேச்சே இல்லை.

இன்னும் மு. த. சொல்கிறார், “ஐரோப்பிய அறிவு வாதத்திற்கு முந்திய இலக்கியப் படைப்புகள் உள்ளுணர்வு செறிந்த கற்பனைக் காவியங்களாக இருந்ததுபோல் அறிவு வாதத்திற்குப் பிந்திய படைப்புகள் ஐம்புலன் உணர்வும் அறிவும் செறிந்த யதார்த்த இலக்கியங்களாக இருக்கின்றன. முந்திய வற்றில் பிரபஞ்ச உணர்வு இருந்தது. பிந்தியவற்றில் இந்த உலகத்து உணர்வும், குறிப்பாகப் பிரதேச, சமூக, பொருளாதார நிலைகளுக்குரிய உணர்வும் அதிகமாக இருக்கின்றன. இவையே பொதுப்பண்பும் பொது வித்தியாசங்களும்மேன்றால் இனிவரும் இலக்கியப்படைப்புகளில் திரும்பவும் பிரபஞ்ச உணர்வு தலைதாக்கும். ஆனால் அறிவுவாதத்தாலும் விஞ்ஞானத்தாலும் பெறப்பட்ட யதார்த்த உணர்வும் கூடவே நிற்கும். இனிவரவேண்டிய கோட்பாட்டைப் ‘பிரபஞ்ச யதார்த்தம்’ எனலாம்”.

இதற்குக் க.கை. ஏதும் பதில் சொன்னாரா? கிடையாது.

அடிப்படைச் சமூக மாற்றங்களோடு சிறுகதையின் செல்வாக்குக் குறைந்து நாவல்கள் தோன்றுகின்றன என்று கிளிப்பிள்ளை மாதிரிச் சுலோகம் சொல்லும் க.கை.யைப் பார்த்து, அடிப்படைச் சமூக மாற்றம் ஏற்படுமுன் தோன்றிய ரஷ்ய நாவல்களோடு—தோஸ்தவஸ்கி, ரோல்ஸ்ரோய், தர்கனேவ் ஆகியோர்களின் நாவல்களோடு—நிற்கவல்ல நாவல்கள் அடிப்படைச் சமூக மாற்றம் ஏற்பட்ட ரஷ்யாவில் தோன்றவில்லையே, ஏன்? என்று மு. த. கேட்கிறார்.

க. கை.யின் பதிலையே காணோம்.

கலை இலக்கியங்களும் காலத்துக்குக் கட்டுப்பட்டவையே என்ற மார்க்சியக் கோட்பாட்டை நிராகரித்து ஒரு இலக்கிய சிருஷ்டி தோன்றிய சமூக, பொருளாதார, அரசியல், தத்துவ காலம் கடந்தபின்னரும் அந்தப்படைப்பு நமக்கு இன்பந்தருவதாயும், எம்மால் ரசிக்கக்கூடியதாயும் இருப்பதன் காரணம் என்ன? என்பதை மு. த. தனது கலை, இலக்கியம் பற்றிய கோட்பாட்டில் விளக்குகிறாரே, இதற்கு க. கை. ஏதும் பதில் சொன்னாரா? மூச்சு.

இயக்கவியலே மார்க்சியத்தின் உயிர் நாடி மனதினதும் புறப்பொருள்களினதும் இடையறாத ஒன்றையொன்றின் பாற்ப்பே குணரீதியான மனித வளர்ச்சிக்கெல்லாம் காரணம் என்கிறது மார்க்சியம். ஆனால் இந்த மனந்தோன்றமுன் ஜடத்திலிருந்து உயிரையும், உயிரிலிருந்து மனத்தையும் குணரீதியாக வளர்த்தது எந்த இயக்கவியல்? என்று மு. த. கேட்கிறார்.

க. கை.யோ மௌனமாய் இருக்கிறார். அவர் இந்தத் தத்துவார்த்த விஷயங்களுக்குள்ளேயே பிரவேசிக்கவில்லை. மார்க்சியத்தின் அடிப்படைக் கோளாறுகள் என்று மு. த. காட்டுபவற்றையோ அர்த்தமற்று க. கை. அடிக்கடி ஜபிக்கும் மார்க்சிய சுலோகங்களுக்கு மு. த. கொடுக்கும் விமர்சன உதையையோ, சந்திக்கவோ அவற்றைத் துணிந்து தனது ஆய்வில் ஆராயவோ அவா முயலவில்லை. இதைச் செய்யத் துணிவோ, வக்கோ இல்லாத க. கை. ஆத்திரமும்

காழ்ப்பும் மேலோங்க வேரோர் உபாயத்தைக் கையாள்கிறார். “இதோ பாருங்கள் தனையிங்கம் மார்க்சியத்தை எதிர்க்கிறேன், மார்க்சியத்தை எதிர்க்கிறேன்!” என்று மாரில் அடிக்காக் குறையாகக் கத்துகிறார். இந்தக் கத்தலின்மூலம் தனக்கு ஆதரவாக ஆள்திரட்டப்பார்க்கிறார். தன்னை அநியாயமாகத் தாக்கிய சிங்கள வகுப்புவாதியை எதிர்த்து ஒரு தமிழன் நியாயமாக எதிர்த்தாக்குதல் செய்யும்போது, அதற்குத் தாக்குப்பிடிக்கமுடியாத சிங்கள வகுப்புவாதி உடனேயே தனது தந்திரத்தை மாற்றி “ஐயோ இங்கே பாருங்கள் ஒரு தமிழன் சிங்களவனை அடிக்கிறான், தமிழன் சிங்களவனை அடிக்கிறான்” என்று கும்பலுக்கேற்ற கோஷத்தைக் கிளப்பி எதிர்ப்பைக் கிளறிவிடும் செயலுக்கொப்பானதுதான் க. கை.யின் மு. த. பற்றிய விமர்சனம். அது விமர்சனமல்ல விஷங் கக்கல்.

இந்த விஷங் கக்கலே மு. த. பற்றிய அடுத்துவரும் குற்றச்சாட்டுகளிலும் பரவுகிறது. மு. த. வின் எழுத்துக்கள் யர்வும் Encounter பத்திரிகையில் வந்த விஷயங்களின் தழுவலே என்று அடுத்த கண்டுபிடிப்பை அவிழ்க்கிறார் க. கை. ஏதோ Encounter இதழ்களையெல்லாம் ஒழுங்காகப் படித்துத் தெரிந்தவர் மாதிரி வெகு அளையசமாகச் சொல்லிக்கொண்டு போகும் இந்த மெத்தப் படித்த பேராசிரியர், Encounter எந்தெந்த இதழ்களில் எவரெவரால் எழுதப்பட்ட விஷயங்களையெல்லாம் மு. த. தழுவி எழுதினார் என்று உதாரணம் காட்டினாரா? கடைசி ஒரு உதாரணம்? இந்த லட்சணத்தில் தனக்கே யாரென்று தெரியாத Karl Popperஐயும் Eric Voegelinஐயும் இழுத்துவிட்டிருக்கிறார். இவர்களின் ஒரு புத்தகத்தோடுகூட இந்தக் கலாநிதிக்கு நேரடிப் பரிச்சயம் இருக்கிறதா? அவர்கள் என்னென்ன எழுதினார்கள்? அவர்களுக்கும் மு. த. வுக்கும் என்ன சம்பந்தம்? மதம், விஞ்ஞானம் மார்க்சியத்தை மறிதலிப்பதாக இவர்கள் கூறினார்களாம். இவர்கள் மட்டும் தானா, இன்னும் அப்படிக்கூறிய ஆயிரக்கணக்கான எழுத்தாளர்களின் பட்டியல்களைத் தரலாமே! அதற்கும் மு. த.வுக்கும் என்ன சம்பந்தம்?

இத்தோடு க.கை. நிறுத்தவில்லை. தொடர்ந்து முன்னேறி இன்னும் பல அரிய கண்டுபிடிப்புகளைத் தனது விமாசனம் மூலம் முன்வைக்கின்றார். அதாவது மு. த. படித்த நூல்கள் யாவும் கொம்பூனிச எதிர்ப்பு நூல்களாம். அவரைப் பார்த்து எழுத்தாளர்கள் யாவரும் கொம்பூனிச எதிர்ப்பாளர்களாம்.

“ஹோபட் மாக்குஸே, கொலின் வில்சன், ஜீன்போல்சாத்தேர், நோமன் மெயிலர், போன்ற ஐரோப்பிய அமெரிக்க எழுத்தாளர்களையும் பஸ்ரனெக், சொல்சனிற்சின் முதலிய ரஷ்யிய எழுத்தாளர்களையும் தனையசிங்கம் ஆங்காங்கு குறிப்பிடும் பெக்கர், அயனெஸ்கோ, அலன்கின்ஸ்பேர்க் முதலியோரையும் சேர்த்துக்கொண்டால் விதிவிலக்கற்ற முறையில் அனைவரும் கொம்பூனிச எதிர்ப்பாளர்கள் அல்லது திரித்துக் கூறுபவர்கள்” என்கிறார் க. கை.

இந்த எழுத்தாளர்களும், நாடகாசிரியர்களும், கவிஞர்களும் எழுதியவற்றைப் படித்ததால் மு.த. மார்க்சிய எதிர்ப்பாளரானார் என்ற வேடிக்கை ஒருபுறமிருக்க, இவர்களை விட மு. த. தனது நூலில் ஜன்ஸ்டீன், ஹக்ஸ்லி, ரேஹான் டி சாடின், ஆர்தர் சி. கிளாக், அரவிந்தர், வைற்றெஹட் என்று பெரும் பெரும் சிந்தனையாளர்களையெல்லாம் தனது கொள்கைக்கு முக்கிய ஆதாரமாகக் காட்டிச் செல்கிறாரே, அவர்களை யேன் கலாநிதி குறிப்பிடாமல் போகிறார்? இன்னும் மேலே போய் மு. த. லெனின் ஏங்கல்ஸ், மாவோ, மயக்கோவ்ஸ்கி, என்று பழுத்த மார்க்சியவாதிகளையே தனக்கு ஆதாரமாக்கப் பாவிக்கிறாரே, அவர்களையே தனது பட்டியலிலிருந்து விலக்கிக்கொள்கிறார்? இதன் அர்த்தம் என்ன? தனது வாதம் சரிந்துவிடும் என்பதற்காக இவற்றை மறைத்தாரா? இன்னும் க.கை. தனது கண்டுபிடிப்புகளில் சறுக்குண்டு இன்னொரு திருத்தமும் செய்கிறார். “தனையசிங்கம் ஆங்காங்கே குறிப்பிடும் (மார்க்சிய எதிர்ப்பு) எழுத்தாளர்களை அப்படியே ஏற்றுக்கொள்கிறார் என்றும் நான் சொல்லவில்லை” நல்லது. அப்படியானால் மு. த. எப்படி

இவர்களை ஏற்றுக் கொள்கிறார்? என்ன ரீதியில் ஏற்றுக்கொள்கிறார்? விளக்குவாரா? டி. எஸ். எலியட்டைப் படுபிற்போக்குவாதி என்று தூற்றிக்கொண்டே க. கை. அவரது இலக்கிய விமர்சன முறையை “ஆஹ” என்று பாராட்டுகிறாரே (திறனாய்வுப் பிரச்சினைகள்) இது என்னரீதியில் நடக்கிறது? டி. எஸ். எலியட்டின் பாஸிஸ பிற்போக்குக் கொள்கை, அவன் இலக்கியத்தில் கையாண்ட விமர்சன முறையை க. கை. பாராட்டுவதைத் தடுக்கவில்லையே, ஏன் என்பதை அவர் விளக்குவாரா? அந்த விளக்கத்தில் அவரது மு. த. பற்றிய அரிய கண்டுபிடிப்புகள் திண்டாடிப்போகும் என்பதை உணரும் கூர்மை, இவரிடம் இருக்கிறதா?

இதுகாலவரை எந்த மார்க்சியவாதி மார்க்சியத்தைத் திரித்துக் கூறாமல் விட்டவன்? என்று தொழிற்புரட்சி நடவாத ரஷ்யியாவில் மார்க்சியப்புரட்சி ஏற்பட்டதோ அன்றிலிருந்தே இந்தத் திரிபுபாதம் “விவசாய நாட்டிலும் கொம்பூனிசப் புரட்சி ஏற்படலாம். அது படிமுறை ரீதியில் தான் (மார்க்சிய வரலாறு சொல்வது போல்) வரவேண்டுமென்றில்லை” என்ற திருத்தங்களோடு லெனின் தலைமையில் ஆரம்பித்துவிட்டதென்றால், க. கை, அதை மறுப்பாரா? இன்று மாபெரும் தலைவர் மாவோவின் கலோகங்கள் காற்றில் விடப் படுகின்றனவே அதன் தாற்பரியம் என்ன? கலாநிதி கூறுவாரா? கலாநிதி அவர்கள் சமுதாய ஏகாதிபத்திய ரஷ்யியா பக்கமா? அல்லது அமெரிக்காவை இப்போ அடிவரும் சீனா பக்கமா? அல்லது அல்பேனியாவின் “அதி உண்மை” மார்க்சியவாதியா? அல்லது கியூபா, லத்தீன் அமெரிக்கக் கொரில்லாக்களோடு துப்பாக்கி சுமந்து அமைப்புக்கு அடிமையாகிவிட்ட தொழிலாளர்களையே எதிர்த்துப் போராடும் நவீன மார்க்சியக் கொரில்லாவா? இவரது மூலம் தனி.

ஆனால் மு. த? மேலோட்ட நோக்கில் தனித்தனியாகவும், மாறுபட்டும், முரண்டு கொண்டும் நிற்கும் எழுத்தாளர்களும் சிந்தனையாளர்களும் விஞ்ஞானிகளும் மு. த.

வின் பார்வையில், நேர்கோட்டில் வந்தமர் கின்றனர். எப்படி? ரமணரை மேற்கோள் காட்டும் மு.த. அதேவிதத்தில் மயக்கோவ்ஸ் கியையும் அமர்த்திவிட்டு செல்கிறார். மார்க்சை விமர்சிக்க ஏங்கல்சையும் லெனினையும் பயன்படுத்துகிறார். அரவிந்தரை விளக்க ஆர்தர் சி. கிளார்க்கையும் அருகி முக்கிறார்.

இது எதனால் முடிகிறது? மீண்டும் நாம் க.கைக்குப் பரிச்சயமில்லாத தத்துவார்த்த விஷயங்களுக்கு வருகிறோம். பிரபஞ்சப் போக்கையே Historical Process ஆகவும் ஒவ்வொரு, நிகழ்வு முகிழ்ப்புகளையும் ஒன்றை நோக்கிய தொடர்நிலைப் பரிணாமமாகவும் (Convergent Evolution) அவர் காண்கின்ற தரிசனப் பார்வையால் இது முடிகிறது. ஒரு கொள்கையையோ ஒரு தரிசன நோக்கையோ நிறுவ முயலும் ஒருவன் ஒவ்வொரு துறையின் ஒவ்வொரு கண்டுபிடிப்பையும் தனக்குச் சாதகமாக்கிக் கொள்கிறான். மாறுபட்டும் முரண்டும் நிற்கும் தனித்தனி உண்மைகள் அவன் நோக்கில் அமைதியுற, மாலையொன்றில் கோக்கப்பட்ட பன்னிறப் பூக்கள்போல் புதுநோக்கொன்று எம்முன்விரிய எம் சிந்தையிலும் செயலிலும் சாற்றுகிறான், இவனே உலகை வளர்ப்பவன், புரட்சிக்கு வித்திடுபவன்.

மு.த.வின் இப்பார்வைக்கும், அர்த்தமற்று ஆத்மீகத்துக்கும் கொம்யூனிசத்துக்கும் முடிச்சுப்போடும் வேலைக்கும் என்ன சம்பந்தம்? இன்றைய ஜனநாயகம் மாதிரி தமிழனுக்கொரு மந்திரிப்பதவி, முஸ்லிம்களுக்கு ஒரு மந்திரிப்பதவி, பறங்கிக்கொரு மந்திரிப்பதவி என்று எல்லோரையும் 'தேற்றி' அடிப்படை ஒருமையின்றி 'ஐக்கியப்' படுத்தும் போக்குத்தான் மார்க்ஸ்முனிவருக்கும் காந்தியடிகளுக்கும் வள்ளுவநாயனருக்கும் முடிச்சுப்போடும் விவகாரம் என்பதை க.கை. தெரிந்துகொள்வாரா?

மு.த.வைத் தாக்குவதிலேயே க.கை. கண்ணுயிருக்கிறார். அதனால் அவர் எண்ணம் முற்றும் அதிலேயே குவிவதால் பின்னர்

அதன்மூலம் வரும் சரிபிழைகள் பற்றி அவர் அக்கறைப்படுவதாய் இல்லை.

Encounter பத்திரிகை சம்பந்தமாக எட்டு வருடங்களுக்கு முன்னர் பூரணிக்கு எழுதிய இதே கட்டுரையில் Encounter பத்திரிகை C.I.A. காரரின் ஸ்தாபனம் என்றும் அதன் ஆசிரியராக இருந்த ஸ்ரீபன் ஸ்பென்டர் தனது பத்திரிகை C.I.A. காரரின் கையில் இருப்பதை அண்மையில் அறிந்துகொண்டதும் அதிலிருந்து விலகிக் கொண்டார் என்றும், ஸ்ரீபன் ஸ்பென்டரை ஒரு முற்போக்குவாதியாகக் காட்டிய க.கை, எட்டு வருடங்களுக்குப்பின்னர் ஸ்ரீபன் ஸ்பென்டரும் 'பொய்த்துவிட்ட தெய்வம்' நூலின் தொகுப்பில் விஷயதானம் செய்துள்ளார் என்பதைக் கண்டுகொண்டதும், இல்லை, கேள்விப்பட்டதும் (நான் சொன்னேன், இவருக்கு எப்படிமே தான் சொல்லவரும் விஷயங்களோடு நேரடித் தொடர்பு இல்லை என்று. கேள்விச் செவியன் ஊரைக் கெடுத்தான் கதைதான்) அவரது திருந்திய இப்பதிப்பில் ஸ்ரீபன் ஸ்பென்டரையும் ஒரு மார்க்சீய எதிர்ப்பாளராக கோஸ்லர், சைலோன், லூயி பிஷர், அன்றி ஜீத் போன் ரோரோடு சேர்க்கிறார்.

God That Failed என்ற நூலில் எழுதிய அத்தனை எழுத்தாளர்களும் கொம்யூனிச கட்சியின் அங்கத்தவர்களாகவும்\ அநுதாபிகளாகவும் மட்டும் இருக்கவில்லை. உலகப் புகழ்பெற்ற எழுத்தாளர்களாகவும் சிந்தையாளர்களாகவும் இருந்ததோடு, 1930 களில் வளரத்தொடங்கியிருந்த பாஸிச சக்திகளை எதிர்த்துப்போராடவும் உலகெங்கும் பொதுவுடைமையை நிலைநாட்டும் தீவிர வேட்கையுடையவர்களாகவும், இருந்தனர். ஜேம்ஸ் லினியில் அக்காலத்தில் வெடிப்பதற்குத் தயாராய் இருந்த பொதுவுடைமைப் புரட்சிக் காய்க் காத்திருந்தனர். சோவியத் யூனியனும், ஸ்ராலினும் இதற்குப் பக்கபலமாய் நிற்பார்கள் என எதிர்பார்த்திருந்தனர். ஆனால் நடந்ததோ, எந்தப் பாஸிச சக்திகளை ஒழிக்க ரஷ்யியா தலைமை தாங்கும் என்று நினைத்தார்களோ அந்தச் சக்திகளோடேயே ஸ்ராலின் சமாதான உடன்படிக்கை செய்து

கொண்ட வெட்கக்கேடு, மேற்கூறிய எழுத் தாளர்களை மட்டுமல்ல உலகின் சிந்திக்கத் தெரிந்த எல்லோரையுமே திகைக்கவைத் தது. ஜேர்மனியிலும் அதைச்சுற்றிய நாடுகளிலும் ஹிட்லர்ன் குண்டர்களால் கொம் யூனிஸ்ட்டுகள் வேட டையாடப் பட்டுக் கொண்டிருக்கையில் இங்கே ஸ்ராலின் ஹிட்லரோடு சமரசக் கைநீட்டல்! (சிறிது காலத்திற்குப் பின்னர் இதே பாஸிச சக்திகள் ரஷ்யாவின் குரல்வளையை நெறித்தபோது “உலகத் தொழிலாளரே ஒன்றுபடுங்கள்,” கோஷத்தைக் காற்றிலே பறக்கவிட்டு ஸ்லாவ் இனவாதத்தையும் தேசிய வாதத்தையும் கூவியழைத்து போரில் குதித்த பரிதாபம் இன்னொரு பலத்த ஏமாற்றம்) இந்த ஏமாற்றமே முதல அடி. அதன் பின்னர் ஸ்ராலினையும் சோவியத் யூனியனையும் நுணுகி ஆராய்ந்தனர் இவர்கள். ஏமாற்றத்துக்குமேல் ஏமாற்றம். ஏமாற்றமுற்ற இந்த எழுத்தாளர்கள். எதிர்த்தது மார்க்சியத்தை அல்ல. ஸ்ராலினையும் அவனதுகால சோவியத் நிர்வாகத்தையுமே. (இதற்கு நல்ல உதாரணம் க.கை. குறிப்பிடத் தவறிய அல்லது அறியாமல் விட்ட ஜோர்ஜ் ஓவெல்லின் Animal Farm-மிகுப்பண்ணை). அதனால்தான் அவர்களில் பலர் இன்றும் இடதுசாரிகளாய் இருக்கின்றனர்.

இந்த விஷயங்கள் க.கை.க்குத் தெரிந்திருக்க நியாயமில்லை. காரணம் அவருக்கு இவற்றோடு நேரடித் தொடர்பு கிடையாதே. அதனால் அன்றி ஜீத். கோஸ்லர், ஓரய் பிஷர், சைலோன், ஸ்ரீ பன்ஸ்பென்டர் போன்ற எழுத்தாளர்கள் எல்லாம் இவருக்கு மார்க்சிய எதிர்ப்பாளர்கள். அமெரிக்க C.I.A. யின் கையாட்கள். தனைய சிங்கத்துக்கும் இதில் பாத்தியதை உண்டு! க.கை.யின் கண்டுபிடிப்புகள் அபாரம். கடைசியில் க.கை. கூறுகிற நியாயப்படி தலைசிங்கம் குறிப்பிடும் அத்தனை எழுத்தாளர்களையும் சிந்தனையாளர்களையும் மார்க்சிய எதிர்ப்பாளர்கள் திரிபுவாதிகள் என்று தள்ளிவிட்டால், உலகின் முன்னேற்றம் வளர்ச்சி யாவும் திடீரென்று மார்க்ஸ் வாழ்ந்த 19ம் நூற்றாண்டுக்குப் பின்னடிப்புச்

செய்வதோடு, உலகத்தில் மிஞ்சப்போவதும் க.கை. போன்ற எழுத்தாளர்களும் சாமான்யர்களுமே! கோஸ்லர் ஓர் இடத்தில் எவை எவை எதிர்காலத்தில் நிலைத்திருக்கப் போகின்றன என்று ஆருடம் கூறியபோது அதில் ஒன்றாக “சாமான்யத் தன்மை” நிச்சயம் அதிககாலம் அரசாளும் என்கிறார் (Mediocrity will reign). க.கை. போன்றவர்கள் இன்னும் விமர்சகர்களாகக் கணிக்கப்பட்டு அவர்களது விமர்சனங்களும் நூலுரும் பெறுகின்றனவே என்பதைப் பார்க்கும்போது, அந்த ஆருடம் சரியானதாகவே படுகிறது.

இந்த ஆருடத்தை மெய்ப்பிப்பது போலவே அவரது விமர்சனம் தொடர்ந்து செல்கிறது. மு. த.வின் எழுத்துக்களில் காணப்படும் திருப்தியின்மை என்ற வார்த்தைப் பிரயோகத்தைச் சாடுகிறார். க.கை மு. த. எத்தனை இடங்களில் இந்தத் திருப்தியின்மை என்ற சொல்லைப் பாவிக்கின்றார் என்று கணக்கெடுத்து பல மேற்கோள்கள் காட்டி கட்டுரையின் கால்வாசிப் பக்கத்தை நிரப்பியுள்ளார். இதைப்படித்த எழுத்தாளர் நண்பரொருவர், பல்கலைக்கழகங்களில் தமிழ்த்துறையிலுள்ள படிப்பாளிகள் பலர் தாம் எழுதும் சங்க காலத்தில் ந.ச. சங்க காலத்தில் காக்கை என்பன போன்ற தமது ஆய்வுகளில் எத்தனைதரம் சங்கப் பாடல்களில் நரி கூறப்பட்டுள்ளது, காகம் சொல்லப்பட்டுள்ளது என்று கணக்கிடும் வாடை வீசுகிறது என்று நகைச்சுவையாகச் சொன்னதுதான் நினைவுக்கு வருகிறது. மு.த. திருப்தியின்மையை ஏன் பாவிக்கிறார்? அதன் நோக்கம் என்ன? என்பன போன்ற கேள்விக்குரிய பதிவை வழமை போல க.கை.யிடம் காணமுடியாது. மாறாக “...எனவே திருப்தியின்மை என்ற உணர்வு அல்லது கருத்துப் படிவம் தனைய சிங்கத்தின் வாழ்க்கைத் தத்துவத்தில் முக்கிய பாத்திரம் வகிக்கிறது.....” இதுதான் க.கை.யின் விமர்சனம்! க.கை. போன்றவர்களுக்கு முதலாளித்துவ அமைப்பைத் தகர்த்தெறியவேண்டும் என்று கால்மார்க்ஸ் அவாவியது அதன்மேல் ஏற்

பட்ட திருப்தியின்மையாலன்றி, ஆசையாலும் பற்றுதலாலும் போலும்! எல்லா மாற்றங்களுக்கும் புரட்சிகளுக்கும் காரணமே அவ்வக்காலங்களில் அந்தந்த அமைப்புகளின் மேல் ஏற்படும் அதிருப்தியே என்பது க. கை. போன்றவர்களுக்கு விளங்குவதற்கு நியாயமில்லை, காரணம், இவர்கள் மார்க்சிய விமர்சகர்களாகக் காட்டிக் கொள்வது முதலாளித்துவ அமைப்பில் ஏற்பட்ட அதிருப்தியினால். தாங்களும் முற்போக்குவாதிகள் என்று காட்டிக் கொள்ளவும், அதனால் விஷயம் தெரியாதவர்கள் என்பதாம் பேணவிரும்பும் அந்தஸ்துக்காகவுமே. இதன்காரணத்தால்தான் மு. த. “கலைஞர்கள் சிந்தனையாளர்களிடமே இன்று முழு மனித குலத்துக்கும் வழிகாட்டும் பொறுப்பு இருக்கிறது.” என்று எழுதியதை வெறும் பகற்கனவு என்று க. கை. கேலிபண்ணுகிறார். இது தன்னைப்பற்றிய சந்தேகத்தின் வெளிக்காட்டலே. நல்ல காலம், இவர் போன்ற எழுத்தாளப் போலிகளையும் விமர்சகர்களையும் குறித்தல்ல மு. த. கூறியது என்பதை நாம் அறிவோம்.

க. கை.க்கு தாம் சொல்லவருபவற்றோடு நேரடித் தொடர்பு அதிகம் இருப்பதில்லை. அப்படி இருந்துவிட்டால் அது நுனிப்புல் மேய்ச்சலாகவே இருக்கும். அதனால் தான் “மு. த. சார்ந்த அநுபூதி நெறி துறவையும், அவரது எழுத்தாள தர்மம் பங்குபற்றலையும்” தூண்டுகிறதாம். இதற்கிடையில் மு. த. “அதுவா இதுவா” என்று தெரியாமல் இரண்டகப்பட்டு நிற்கிறோம். பாவம் க. கை. துறவே எல்லாச் செயலுக்கும் அடியோடி நிற்க அதன் அடிப்படையிலேயே அனைத்தையும் செய்யத் தூண்டும் கீதையின் கர்மயோகத்தையே மு. த. அடிப்படையாகக் கொண்டார். அதனால் தான் “வாழ்க்கையில் எந்தவொரு செயலையும் நான் ஒதுக்கவோ துறக்கவோ போவதில்லை. சமூகம், அரசியல், வர்த்தகம், கவிதை, இலக்கியம் சிற்பம்...” என்று அரவிந்தர் அழகாகக் கூறியதை போர்ப்பறையில் மேற்கோள் காட்டுகிறார். மு. த.வின் பிரச்சனை அதுவல்ல. இப்படி

கல்விச் சமூக சீர்திருத்தம், அரசியல், அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் என்று பல இயக்க வேலைகளில் ஈடுபட்டிருந்த மு. த.வுக்கு எழுத எங்கே நேரம்? அதனால் இவற்றையெல்லாம் இலக்கியமாக எழுதுவதா, எழுதுவதைப் பிறரிடம் விட்டுவிடுவதா என்று நேரமின்மையால் மு. த. தவித்தாரே யொழிய க. கை. கூறுவதுபோல் துறவுக்கும், எழுத்தாளனின் பங்குபற்றலுக்கும் இடையில் இரண்டகப்பட்ட நிலையல்ல. துறவின் அடிப்படையில் கடைசிவரை அவர் இயக்கவேலைகளில் பங்குகொண்டிருந்தார் என்பதும் இங்கு கவனிக்கத்தக்கது.

இன்னும் மார்க்சியத்தை மு. த. வெறும் ஜடவாதம் என்று சொல்கிற ரென்றும், அதனால் அவருக்கு மார்க்சியத்தின் அரிச்சுவடிகூடத் தெரியாதென்றும் மார்க்சைத் ‘துறைபோகக்’ கற்ற க. கை. சொல்கிறார். மு. த. எப்பவும் மார்க்சியத்தை வெறும் ஜடவாதம் என்று அழைக்கவில்லை. ஆனால் பொருள்தான் (Matter) அதன் நோக்கின், ஊற்றின் ஆரம்பம் (Involution) என்று அது கரிக் கோடிடும் போது ஏற்படும் பிரச்சனைகளையே மு. த. விபரிக்கிறார் அது அரசியல், சட்டவியல், மெய்யியல், சமயம், கலை, இலக்கியம் என்று சகலவற்றோடும் பின்னிப் பிணைந்திருந்தாலும் ஆரம்ப பொருள் நோக்கு கீறிய கோட்டுக்குள்ளேயே தனது வெளிச்சத்தை விழுத்துகிறது. அதனால் உண்மை அதன் வெளிச்சத்துக்குள் விழாது வேறு எல்லைகளைத் தொடுமாயின் அதை விளங்கிக் கொள்ளமுடியாதது. உதாரணமாக இதனால் தான் ஐன்ஸ்டீனின் Matter—Energy கண்டுபிடிப்புகளை ஏற்றுக்கொள்ள அன்றைய பொதுவுடைமை ரஷ்யியா கவங்கியது.

சமய உண்மைகளை சமய ஸ்தாபனங்களோடு அதனால்தான் மாறாட்டம் செய்கிறது. அதனால் அது மார்க்ஸ் காலத்து விஞ்ஞான இயக்கவியல் பொருள்முதல் என்கிறார் மு. த. இந்த நுணுக்க வேற்றுமைகளை, கற்றுத்தரவரும் க. கை. தெரிந் திருக்க வேண்டும். ஆனால் இவரோ கிளிப்

பிள்ளைபோல் அவ்வப்போது தனக்கேற்ற விதத்தில் சுலோகங்களைக்கொண்டு ரொட்டி சுடுகிறாரேயொழிய, உன் விரியும் தத்துவார்த்த விஷயங்களை விளங்கிக்கொண்டவராய் இருப்பதில்லை. இதன் காரணத்தால் தான் இவர் எழுதிய நூல் முழுதும் சுலோகங்களை வாசிக்கும் சர்பினை பெட்டியாக மட்டுமல்ல, ஒன்றுக்கொன்று முரண்பட்ட (மார்க்சிய, நிலமானிய, முதலாளித்துவ) அபசர அலறல் பெட்டியாகவும் இருக்கிறது.

II

இதுவரை நாம் பார்த்தவை கலாநிதி க. கை. தன்னையோர் உண்மையான மார்க்சியவாதியாகவும், ஏனைய வேறுபார்வையுடையோரை மார்க்சியம் அறியாத பிற்போக்கு வாதிகளாகவும் காட்டமுயன்றதன், விழுந்தெழும்பல்களே.

ஆனால் இவற்றுள் நம்மைக் கவரும் முக்கியமான, வேடிக்கையான விஷயம் என்னவெனில் இவர் பிறரில் காணும் குற்றங்கள் யாவும், இவருடையவையாக இருப்பதே. இது பிளவுபட்ட, நோய்க்கூறு கொண்ட மனதின் வெளிக்காட்டல்கள். அதை மறைக்க மார்க்சியம் ஒரு போர்வை, எனவே அவற்றை ஆராய்ந்து வரிசைப்படுத்துவோம். முதலில் க. நா. சு. பற்றி இவர் கூறுவதிலிருந்து இவரை ஒப்பிடுவோம்.

முதலாவதாக இவர் க. நா. சு. பற்றிக் குறிப்பிடும்போது அவர், அமெரிக்க கலாசார சுதந்திர காங்கிரசின் கையாள் என்று கடுமையாகக் குரல் எழுப்புகிறார். ஆனால் க. கை. பற்றிச் சிலர் கடுமையாக ஆராய்ந்தபோது, இவர் ஒருவருட்காலம் அமெரிக்காவில் தங்கியிருந்ததும் இதே போன்ற அமைப்போன்றின் ஆதரவில்தான் என்று 'ஆராய்ச்சிப்' பேராசிரியர் சொன்னதாக, இலங்கையில் பல மட்டங்களில் கதை அடிபட்டதாம். இதை இன்னும் உறுதிப்படுத்துவதாக உள்ளதாம் இவரின் நடத்தைகள். அதாவது இலங்கையிலுள்ள அமெரிக்க தகவல் திணைக்களத்துக்கு இவர் அடிக்கடி கொழும்பு செல்லும்

போது போகின்றாராம். அந்த திணைக்களம் யாழ்ப்பாணத்தில் நடாத்திய ஓவியக் கண்காட்சியில் கலந்துகொண்டதும் அதுவெளியிட்ட ஆனந்தக்குமாரசுவாமி நூற்றாண்டு விழாமலரில் (1977) அவர் கட்டுரை வரைந்ததும் இவரை யார் என்று இனங்காட்டுகிறது அல்லவா? என்றும் அவர்கள் கேட்கிறார்கள். இவரும் அமெரிக்காவின் அதே கையாளா?

க. நா. சு. பார்ப்பன சாதி வெறிகொண்டவர் என்று க. கை. குற்றஞ்சாட்டுகிறார். சாதிவெறியில் க. கை. என்ன குறைவா? இவர் வீட்டில் நடைபெற்ற ஒரு அயல்நாட்டு எழுத்தாளருக்கு அளிக்கப்பட்ட விருந்துபசாரத்தின்போது, இவர் நிற்கும் முற்போக்கு அணியின் பத்திரிகாசிரியர் ஒருவர் தாழ்த்தப்பட்ட சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர் என்பதற்காக இவரால் அழைக்கப்படாமல் புறக்கணிக்கப்பட்ட கதை, நாடறிந்ததே. அது எதைக் காட்டுகிறது?

க. நா. சு.வுக்கு ஜேம்ஸ் ஜோய்ஸ் எலியட் போன்ற பிற்போக்குவாதிகள்தான் குருநாதர்கள் என்று கேலி பண்ணுகிறார் க. கை. ஆனால் இவரும் அவர்கள் பிடியிலிருந்து தப்பியதற்கான சான்றுகள் இல்லையே? இவர் முற்போக்கு 'இயக்கத்தைச்' சேவிப்பவராக தினகரனில் இருந்தகாலத்தில் தனக்குப் பிடித்த நாவலாசிரியர் ஜேம்ஸ் ஜோய்ஸ் என்று தானே, கட்டுரை எழுதித் துதிபாடினார். அது எந்தவகையைச் சார்ந்தது?

க. நா. சு. போன்றோரை (மு. த. வையும்) நுனிப்புல் மேய்ச்சல்காரர் என்று குற்றஞ்சாட்டும் இவர் மட்டும் என்னவாம்? தாம் சொல்ல வருபவற்றோடேயே இவருக்கு நேரடித் தொடர்பில்லாமல் இருப்பதைப் பார்க்கிறோமே! இல்லையெனில் 1968ல் இவர் எழுதிய 'தமிழ்நாவல் இலக்கியத்' தில் அப்போது உயிரோடிருந்த 'எஸ்ரா பவுண்டை' செத்துப்போனவராகக் காட்டி வெ. சாமிநாதனிடம் குட்டுப்படுவாரா? (1980ல் வெளிவந்த 'திறனாய்வுப் பிரச்சனைகளில்'

தான் “சென்ற வருடம் இறந்துபோன எஸ்ரா பவுண்ட்” என்று பரிதாபகரமாகத் திருத்தம் செய்கிறார்.)

இவை மட்டுமா? இன்னும் பட்டியல் நீளும். மு. த. பற்றி இரண்டகப்பட்டுள்ளார் என்று அவரிடம் இல்லாத ஒன்றை (நுனிப்புல் மேய்ச்சலால்) இருப்பதாகக் கூறும் இவர்தான், உண்மையில் இரண்டகப்பட்டுள்ளார். ஒருபுறம் சமூக அந்தஸ்துக்காக முற்போக்காளர் அணியில் நின்று பெரிய மார்க்சியவாதியாகக் காட்டிக் கொள்வதும், மறுபுறம் உயர்சாதி சைவமரபிலிருந்து விடுபடமுடியாமல் அவர்களுக்காகக் காவடி எடுக்கின்ற அவங்கோலமும். பாம்புக்குத் தலையும் மீனுக்கு வாலும் காட்டும் விலாங்கு வாழ்க்கை. இந்தப் போலி வேஷங்களால்தான் ‘தனையசின்கம் மார்க்சிய எதிர்ப்பாளன்’ என்று கத்திக் கொண்டே ‘கௌரியம்மன் பிள்ளைத் தமிழ்’க்கு முன்னுரையும் ‘ஈழத்துச் சித்தர்களை’ விழுந்துபோற்றி நல்லுரையும் வழங்குவதோடு, தங்கம்மா அப்பாக்குட்டிக்கு கோயில் அர்ச்சகராக நின்று ‘கோயில் தத்துவம்’ பற்றிப் பேசுவதும் சுபமே நடந்தேறுகிறது. இதோ கோயில் தத்துவத்தில் க. கை. நடராஜ தாண்டவம்பற்றிக் கூறும் அழகு, “பிரபஞ்சரீதியில் இயக்கத்துக்கு தூல வடிவம் கொடுப்பதாகவே அது விளங்குகிறது. அது சக்தியின் சந்நிதியில் மனிதன் பெற்ற அனுபவத்தின் எதிரொலி என்றும் கூறலாம்: எனவேதான் அத்தகைய அற்புதமான உருவத்தைக் கண்டதால் ‘மனிதப் பிறவியும் வேண்டுவதே இந்த மானிலத்தில்... என்று...’ பாடினார் நாவுக்கரசர்” அது என்ன சக்தி? மார்க்சிய சக்தியா அல்லது சிவசக்தியா? ஆகா, என்ன நுட்பமாக கலாநிதி பாம்புக்கும் மீனுக்குமாக மாறி மாறிக் கட்டி கட்டுகிறார். இவை மட்டுமல்ல வெகு அண்மையில் நாவலரின் கந்தபுராண வசன வெளியீட்டு விழாவில் கலந்துகொண்டு “ஆன்மீக ஈடேற்றத்துக்கு இந்நூல் சிறந்தது” என்று ஆன்மீகம் பேசினாரே, இந்தக் கந்தபுராணத்துக்கும்—இவர் நம்புவதாகக் கூறும் கால்மாக்கஸுக்கும் என்ன தொடர்பு? இத்தோடு முடிந்

ததா இந்த ‘மார்க்சியவாதியின்’ தகிடு தத்தங்கள்? தெ. பொ. மீ. நடாத்திய ஆழ்நிலைத்தியான வகுப்பில் கலந்துகொண்டு ஆசியுரை வழங்கினாரே, இதன் நோக்கம் என்னவாம்? இது இவர்சாடும் எதிரிகளைவிட இன்னும் ஒருபடி மேலே போய் கந்தப் புராணத்துக்கும் கால்மாக்கஸுக்கும் ஆழ்நிலைத் தியானத்துக்கும் முடிச்சுப்போடும் அர்த்தமற்ற கேவலமான நிலையாக இல்லையா?

இந்தப் பற்றுதலால்தான் நாவலர் பற்றி க. கை. பக்கம் பக்கமாக எழுதிய போதும், அவரது சமூகக் கோளாறுக்குரிய கொள்கைகள் பற்றி ஆராய்ந்ததே இல்லை.

இவை எதைக் காட்டுகின்றன? பகலில் மார்க்சிய ஆய்வு செய்யும் டாக்டர் ஜேர்ட் கில் க. கை. இரவில், அதாவது மறைவான பாஷைகளில் மறைவான இடங்களில் மிஸ்டர் ஹைட்டாக மாறி, தான் வக்காலத்து வாங்கும் கொள்கைக்கே ஆப்பு வைப்பவராக நிற்கிறார்.

ஏன் இந்த இரண்டக அல்லது இரண் டங்கெட்ட வாழ்க்கை? ஒருபக்கம் தன்னைப் பெரிய முற்போக்கு வாதியாகக் காட்டிக் கொள்ளும் ஆசை. மறுபக்கம்பழைய ஆசை ரங்களிலிருந்து விடுபடமுடியாமல் அவர்களுக்கும் தலைமை தாங்க வேண்டும் என்ற பேராசை. ஆசை வெட்கமறியாதது என்பது சாலவும் தனக்கே பொருந்த அவர்களுக்கும் இவர்களுக்குமாக மாறிமாறி முகம் மாற்றும் இரண்டகப் போலி வாழ்க்கை.

இந்தப் போலிகளுக்கு கலையைப்பற்றி என்ன தெரியும்? புதுமையானவைபற்றி, தத்துவார்த்தமானவைபற்றி என்ன தெரியும்? அதனால்தான் புதிய கலை இலக்கிய உருவமான மெய்யுள் இவருக்கு ‘கலம்பக’மாகத் தெரிகிறது. அண்மைக்காலம்வரை மரபுக் கவிதைக்கு மேலாக ஓரடிகூட நகர முடியாமல் கிடந்த க. கை. தமிழ்நாட்டு வானம்பாடிக் கூட்டத்தின் இரைச்சலால் விழிப்புற்று, அவர்களில் யாரோ ஒருவர் தொகுதிக்கு முன்னுரை வழங்கப் போனதில்

இருந்து புதுக்கவிதை 'பூப்பு நீராட்டு விழா' இவரைப் பொறுத்தவரை தொடங்குகிறது என்றால் இவரது இலக்கிய ஆழம், அறிவு பற்றியோ, ஆய்வு அங்கீகாரம் பற்றியோ யார் பொருட்படுத்துவார்கள்? இவர்கள் காலப்பிரவாகத்தின் உதைப்பால் பிடுங்குண்டு அள்ளுண்டு ஓடப்போகும் வெறும் பழம் வேலியின் எல்லைக் கட்டைகள்.

அதனால்தான் தொடக்கத்திலிருந்தே இந்த முற்போக்கு விமர்சகர்களின் அங்கீகாரத்தையோ பாராட்டுதல்களையோ மு. த. வேண்டி நிற்கவில்லை. தனது தரிசனத்தையோ அதனால் வரும் கலை இலக்கியத்தின் புதுத்தேவைகளையோ இவர்களால் புரிந்துகொள்ள முடியாதென்பதால் அதற்குரிய புதிய சூழலை ஏற்படுத்தவும் அதற்குரிய புதிய பாதையை அமைக்கவுமே மு. த. தமது விமர்சனங்களைக் கையாண்டார் என்று ஏழாண்டு இலக்கிய வளர்ச்சியில் குறிப்பிடுகின்றார். அதனால் சகலரும் சகல சகல போக்குகளுக்கும் பாரபட்சமற்ற முறையில் இவரது விமர்சன ஆய்வுக்குட்படுத்தப்பட்டன.

இவர்களது அங்கீகாரத்தைப் பொருட்படுத்தாது மு. த. தனியனாய் நின்று தனது பணியைத் தொடர்ந்தபோதும் க. கை. நின்ற அதே முற்போக்கு அணியைச் சேர்ந்தவர்களுள் ஒரு வரான கா. சிவத்தம்பி அவர்கள் மு. த.வின் போர்ப்பறை பற்றிக் குறிப்பிடுகையில் "1966க்குப்பின் ஈழத்து இலக்கியத்துறையில் ஏற்பட்ட தேக்கத்தை உடைத்தது இந்நூல்" என்ற வகையில் பாராட்டுகிறார். ஆனால் க. கை. போன்றவர்களிலும் இந்தளவு Intellectual honesty யையோ பெருந்தன்மையையோ எதிர்பார்ப்பது மடைமை. இத்தகையோர் விமர்சனத்துள் இறங்கினால் அதன்நிலை அந்தகாரம்தான். இவர்களைப் போன்றவர்களைப் பார்த்து அமெரிக்க எழுத்தாளர் நோர்மன் மெயிலர் குறிப்பிடுவதை அடிக்கடி மு. த. கேலியாகக் கூறுவதை — இங்கு குறிப்பிடுவது நல்லது.

Oh! these shits are killing.

✱

இலையுதிர்கால

அரசியல்

நினைவுகள்

உலர்ந்த காற்று மரங்களை உலுப்பும். மெலிந்த கிளைகளில் முளைத்துப் பழுத்த இலைகள் மெல்ல மரத்தின் நீங்கி வலிய காற்றின் வழியில் ஓடும். பிரிந்த இலைகள் தரைமேல் வீழ மரங்கள் மேலும் செழுமை நீங்க விழுந்த இலைகள் சருகாய் மாறப்—பூங்கா மெல்ல இடுகாடாகும். பறவைகள் போவன. அணில்கள் அகல்வன. இரவில் மரங்கள் பேய்கள் கையில் ஏந்தி நிற்கும் துடைப்பம் போல... இலையுதிர் கர்லம் இத்தனை கொடிதோ?

நாட்கள் குளிர்மிக, மரங்கள் மீதும் மண்ணின் மீதும் வெண்பனி வீழ, வெண்பனிப் படலம் பூமியை மூட, பறவைகள் இன்றி - அணில்கள் இன்றி - மரங்கள் மட்டும் நேராய் நிற்க, கம்பளி உடைக்குள் மேனி நடுங்கினும் வெண்பனி அழகை மறுத்தற் கில்லை.

மீண்டும் மலர்கள் மண்ணைப் பெயர்க்கப் பறவைகள் மெல்லப் பாடத் தொடங்க அணில்கள் தாவ வலந்தம் வந்தது, மரங்கள் மீது இலைகள் போர்த்தன.

இலையுதிர் காலம் கொடியது தானோ?

மணி.

அய் ஜிங் நிலப்பிரபுக் குடும்பமொன்றில் சீனாவிலுள்ள ஜியாங் ஹைச்சேங்கில் 1910ம் ஆண்டு பிறந்தவர். இவர்தான் பெற்றோருக்குத் தீங்கு விளையுமென ஒரு சோதிடன் கூறியதால், வளர்க்கப்படுவதற்காகத் தொலைவிலுள்ள விவசாயப் பெண்ணை ருத்தியிடம் சேர்க்கப்பட்டார். அவளிற்குப் பெயரேதும் இருக்கவில்லை; அதனால் தனது கிராமத்தின் பெயராலேயே அழைக்கப்பட்டாள். ஐந்து வயதானபோது 'அய் ஜிங்' திரும்பவும் வீட்டிற்குக் கொண்டு வரப்பட்டார். 'விதி'யிலிருந்து மேலும் தமது பாதுகாப்புக் கருதி 'ஜியா', 'அம்மா'வென அழைக்கத் தனது பெற்றோரால் அவர் அனுமதிக்கப்படவில்லை. ஆனால், பதிலாக மாமா, மாமி என அழைக்க வேண்டி நேர்ந்தது.

1957-58களில் வலதுசாரிசனிற்கெதிரான இயக்கத்தின்போது 'வலதுசாரி' யென லேபலிடப்பட்டு இவரும், இவரது கவிதைகளும் பொதுவாழ்விலிருந்து பின் னெதுக்கப்பட்டன. 1978ல் குற்றங்களிலிருந்து விடுவிக்கப்பட்டவராய் மீண்டும் பொதுவாழ்விலும், இலக்கியத் துறையிலும் தோன்றியுள்ளார்.

தயானெ -- எனது செவிலி

சீன மொழியில் : அய் ஜிங்

ஆங்கிலம் வழியாகத்

தமிழில் : அ. யேசுராஜா

தயானெ, எனதுசெவிலி
பிறந்த ஊரின் பெயரையே குடினாள்;
தயானெ, எனது செவிலி
குழந்தைமணம் புரிந்தாள்.

நிலப் பிரபுவின் மகன்நான்,
ஆனால்,
தயானெயின் பாலில் வளர்ந்தநான்
அவளது மகனுங் கூட.
என்னை வளர்ப்பதால்
தயானெ
தன் குடும்பத்திற்கு உணவூட்டினாள்.
ஓ! தயானெ, எனது செவிலி
உனதுமார்பின் பாலினால் நான் வளர்ந்தேன்.

தயானெ,
இன்று பனிமழை பெய்கிறது
நான், உன்னை நினைக்கிறேன்;

புட்முடிய உனது புதைகுழி பனிமழையில்,
பூட்டிய உனது குடிசையின் தாழ்வாரம்,
உலர்ந்த களைகள் படர்ந்தபடி,
உனது சிறுதோட்டம் ஈட்டில்,
அதன் வாசலின்முன்னால் உள்ள கல்வாங்கு
பாசி படிந்து பச்சையாய் உள்ளது.
ஓ! தயானெ,
இன்று பனிமழை பெய்கிறது
நான், உன்னை நினைக்கிறேன்.
உனதுபுஜங்களில் என்னை
உன் நெஞ்சோடு அணைத்தாய்,
வலுவான உன் கரங்கள்
என்னை வருடின.
அடுப்பில் நெருப்பைநீ மூட்டிய பிறகு,
உனதுபணித்துறை ஆடையின் சாம்பலைத்
தட்டிய பிறகு,
சோற்றுப் பருக்கையைப் பதம் பார்த்த
பிறகு,

ஒருகிண்ணம் கறுப்பு அவரையை
கறுத்தமேசைமேல் வைத்த பிறகு,
மலை முட்களால் கிழிந்தஉனது

புதல்வரின் சட்டைகளைத் தைத்த பிறகு,
வெட்டுக்கத்தியால் காயமடைந்த உன்
இளையமகனின் கரத்தில் துணிகட்டிய பிறகு,
உனது குழந்தைகளின் சட்டைப் பேனை
நசித்த பிறகு,
நாளின் முதல்முட்டையைச் சேர்த்த பிறகு,
உனதுபுஜங்களில் என்னை எடுத்து
நெஞ்சோடு அணைத்தாய்,
வலுவான உன் கரங்கள்
என்னை வருடின.

நிலப்பிரபுவின் மகனாய் நான் இருந்தேன்,
உனது பாலின் கடைசித் துளியையும்
குடித்தேன்.
பெற்றோரால் திரும்ப நான்
வீட்டிற்கு எடுத்துச் செல்லப்பட்டபொழுது
தயானே,

நீயேன் அழுதாய்?

பெற்றோரின்வீட்டில்நான் புதிய
விருந்தாளி யானேன்!

மினுக்கிய சிவப்புத் தளபாடங்களை,
பெற்றோரின் கட்டில் மீதிருந்த
பொன்முலாமிட்ட வடிவங்களை நான்
தொட்டேன்.

வாயிலின் மேலுள்ள 'குடும்ப மகிழ்ச்சி'
என்றசொற்களில் கண் மேய்ந்தேன்:
அவற்றை என்னால் வாசிக்க முடியவில்லை.
எனது புதிய பட்டுடைகளையும்
முத்துத் தெறிகளையும் தடவினேன்.
எனக்குத் தெரியாத சிறியதங்கையை
அம்மாவின் கரங்களில் கண்டேன்,
தணல்தட்டினால் உஷ்ணமாக்கப்பட்ட
கட்டிலில்

வர்ண முக்காலியில் அமர்ந்தேன்,
நல்ல வெள்ளையரிசிச் சோற்றை
மூன்று வேளையும் உண்டேன்,
ஆனால்
சொகுசிலும் நிறைவற்றே உணர்ந்தேன்—
எனதுபெற்றோரின் வீட்டில்நான், புதிய
விருந்தாளியானேன்.

தனது பால்முழுதும் வற்றியபிறகு,
வாழ்வதற்காய்
என்னைச் சுமந்தஅக் கரங்களால்
தயானே, உழைக்கத் தொடங்கினான்;
புன்னகையோடு எம் உடைகளைக் கழுவினான்,
கிராமக்குளத்தின் குளிர்த நீரில்
புன்னகையோடு மரக் கறிகளைக் கழுவினான்,
புன்னகையோடு கிழங்குச் சுருள்களை
வெட்டினான்.

புன்னகையோடு, புளித்த தானியங்களைப்
பன்றிகளுக்கு காய் அவள் கலந்தாள்,
இறைச்சி கொதிக்கும் பாத்திரத்தி னடியில்
புன்னகையோடு நெருப்பினை விசிறினான்,
அவரைகளையும், கோதுமையினையும்
வெயிலுக்காய்ச் சதுக்கத்திற்கு,
தூற்றுக்கூடையில் சுமந்து சென்றான்—
புன்னகையோடு.

வாழ்வதற்காய்,
தனது பால்முழுதும் வற்றியபிறகு
என்னைச் சுமந்தஅக் கரங்களால்
தயானே, உழைக்கத் தொடங்கினான்.

தயானே இந்த வளர்ப்பு மகளை
நேசித்தாள்;
தனது பாலையும் ஊட்டினாள்,
புதுவருட விழாவின் போது
வெல்லப்பொங்கலை அவனுக்காய் வெட்டி
னாள்.

அடிக்கடி அவள்தன் கிராமத்து வீட்டிற்குச்
சென்று திரும்புகையில்,
"அம்மா" வென்றழைத்து அவன் ஓடி
வருவான்.

அவன் கிறுக்கியசித்திரத்தை
அடுப்பிற்கு நேரே அவள் ஓட்டியிருந்தாள்.
வளர்ப்புக் குழந்தைபற்றி
அயலாரிடம்

தயானே, எவ்வாறு புகழ்ந்தாள்!
ஒருதடவை அவள் கனவொன்று கண்டாள்,
யாருக்குமே அதைச் சொல்லமுடியவில்லை:
கனவில் அவள்
தனதுகுழந்தையின் திருமணத்தைக்
கொண்டாடச் சென்றாள்.

ஒளிவிடும் மண்டபத்தில்
நிறப்பட்டாவ அவங்கரிக்கப்பட்டு அவன்
அமர்ந்திருந்தான்.
அழகிய இளம் மணப்பெண்
“மாமி”யென அன்போடு அவளை அழைத்
தான்.....
எவ்வளவு அன்போடு இக் குழந்தையை
நேசித்தான்,
தனது பாலையும் ஊட்டினான்!

கனவிலிருந்து மீளுமுன் தயானே இறந்தான்.
அவளின் மரணவேளை
உனதெழுந்ததே கருகில் இருக்கவில்லை;
அடித்துத் தன்புறுத்திய கணவன்
அவள் இறந்தபோது கண்ணீர் விட்டான்.
ஐந்து புதல்வரும் சேர்ந்து அழுதனர்;
இறக்கும் வேளையும் அவன்
வளர்ப்புக் குழந்தையின் பெயரை
முணுமுணுத்தான்.

தயானே இறந்தான்;
அவளது மரணவேளை
அவளதுகுழந்தை அருகில் இருக்கவில்லை.

தயானே பிரிந்து சென்றான்,
கண்களில்,
கண்ணீர்த் துளிகளுடன்.
நாற்ப தாண்டுகள் பாரமாய் அழுத்திய
உலகமனிதரின் இழிவு படுத்தல் களோடும்,
அடிமையின் எண்ணற்ற துயர்களோடும்.
நான்குடொலர்ச் சுவப் பெட்டியோடும்
சில கட்டு வைக்கோலோடும்,
தன் சடலம்புதைக்க சிலஅடி மண்ணோடும்,
எரிந்த கடதாசிக்காசின் கைபிடிச் சாம்ப
லோடும்

தயானே பிரிந்து சென்றான்
கண்களில்,
கண்ணீர்த் துளிகளுடன்.

ஆனால்

தயானே அறியாத விஷயங்களும் இருந்தன:
அவளது குடிசைக் கணவன் இறந்தான்.
மூத்த மகன் கொள்ளைக் காரனானான்.

யுத்தநெருப்பில் இரண்டாம் மகன் இறந்
தான்,
முன்றாவது, நான்காவது, ஐந்தாவது
புதல்வர்
எஜமான்களும் நிலப்பிரபுக்களதும்
வெறுப்புடன் வாழ்ந்தனர்.

நான்—

இவ்வுலகின் நீதியின்மையைச்
சபித்து எழுதுகிறேன்.
நீண்ட அலைதலின் பிறகு என்
கிராமத்திற்குத் திரும்பிய பொழுது
வயல்களிலும், மலைகளிலும்
என் சேர்தரரைச் சந்தித்தேன்;
முந்திய ஆண்டுகளைக் காட்டிலும்
ஒருவருக்கொருவர் நாங்கள் நெருங்கினோம்.
அமைதியாய்,
உறங்கும் தயானே
நீ அறியாதவை, இவைதான்.

தயானே,
நீ முலையூட்டிய உனதுகுழந்தை
இன்று சிறையில்.
உனக்கு அர்ப்பணிக்கப்பட்ட
கவிதையை, அவன் எழுதுகிறான்,
மஞ்சள் மண்ணின் அடியிலுள்ள
உனது ஆவி உருவிற்கு,
என்னைக்கமந்த அந்த நீட்டிய கரங்களுக்கு,
என்னை முத்தமிட்ட உதடு களிற்கு,
நேசம் நிறைந்த உன் கறுப்பு முகத்திற்கு,
எனக்கு வளமுட்டிய உனது மார்பிற்கு,
உனது புதல்வர்க்கு — எனது சோதரற்கு,
பூமியின்மீதுள்ள எல்லா
வளர்ப்புத் தாயருக்கு, அவர்தம் புதல்வர்க்கு,
எனதுதயானே போன்ற எல்லோர்க்கும்,
சொந்தமகன்போல் என்னை நேசித்த
என் தயானேக்கும்.

தயானே,

நான் உன்னுடைய மகன்,
உனதுமார்பு எனக்கு உணலூட்டியது.
உன்னைநான் மிக மதிக்கிறேன்;
உன்னை நேசிக்கிறேன்.

—பனிநிறைந்த காலே, ஜனவரி 14, 1933.

[சின இலக்கியம். இலக்:6, 1979]

ஏப்ரல் எட்டு ஒன்பது பத்து

எம். எல். எம். மன்குர்

ஏப்ரல் 8, வெள்ளி

இன்று பெரிய வெள்ளிக்கிழமை விடுமுறை. ஆறு மணிக்கு கண் விழித்தேன். ஐயதிஸ்ஸ அவனுடைய கட்டிலுக்கடியால் குனிந்து சூட்கேசில் எதையோ தேடிக்கொண்டிருந்தான். இன்று ஊருக்குப் போவதில்லையென்று சொன்னான். நொச்சியாகமவுக்குப் போவதாகச் சொல்லிக் கண் நிமிட்டிச் சிரித்தான். கண்களைத் தாழ்த்திச் சிரித்து விட்டு உதட்டைப் பிதுக்கிக்கொண்டு முகத்தை இடமிருந்து வலமாக அசைக்கிற ஹேமல்தா என்ற அந்தப்பெண்ணின் உருவத்தை ஒரு கணத்துக்கு நினைத்துப்பார்த்தேன். பாங்கில் ஈடு பிடிக்கும் பகுதிக்குத் தான் நிறையப் பெண்கள் வருகிறார்கள். வேறு பிரிவுகளுக்கு மாறுவதில் எந்த விதமான நாட்டமுமில்லாமல் இப்பொழுது ஒன்றரை வருடங்களாக ஐயதிஸ்ஸ அந்தப் பிரிவில்தான் வேலை செய்து வருகிறான். தங்கத்தைக் கையாள்வதில் 'ரிஸ்க்' அதிகம் என்பதால் யாரும் அந்தப் பிரிவை விரும்பிக் கேட்பதுமில்லை.

அவனைப் பார்த்துக் கிண்டலாகச் சிரித்து, "ஓஸ்த் பெஸ்ட்" என்று சொல்லிவிட்டு ஆறரை மணிக்கு சூட்கேசை எடுத்துக்கொண்டு அறையிலிருந்து வெளியேறினான். கமகேயின் கதையில் 12 குடித்து, ஐந்து சிகரட்டுகள் வாங்கி சூட்கேசுக்குள் வைத்துக் கொண்டேன். தங்கச்செயினை விரல்களுக்கு மேலாக இழுத்துவைத்து, கழுத்தை இடது உள்ளங்கையால் தடவித்

கொண்டே, "ஊருக்குப் போகவா?" என்று கமகே சிங்களத்தில் கேட்டான். நான் சிங்கள ஆள் என்றுதான் அவன் இன்னமும் நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறான்.

பஸ் ஸ்டாண்டில் புதுவருட விடுமுறையில் ஊருக்குச் செல்பவர்களின் கூட்டம். ஏராளமான சூட்கேஸ்களும், பொதிகளும், முகங்களும். கண்டி 'கியூ'வின் தொடக்கத்தையும் முடிவையும் தேடிச் சலிப்புற வேண்டியிருந்தது. ஒழுங்கீனமாகத் தெரிந்த கியூ விலிருந்து விலகி, ஒதுங்கி நின்று சிகரட் பற்றிக்கொண்டேன். 'கோணர் சீட்' டில் சாவகாசமாக உட்கார்ந்து கண்ணாடி யன்னலைத் திறந்துவிட்டுக்கொண்டு சுகமாகப் பிரயாணம் செய்கிற வசதி இன்று கிடைக்கப் போவதில்லை.

மாத்தளை வரும் வரையில் சீட் கிடைக்கவில்லை. சூட்கேசை கால்களுக்கிடையில் வைத்துக் கொண்டு முன் சீட்டுக்கு அடுத்ததாக இருந்த சீட்டுக்குப் பக்கத்தில் நின்று கொண்டிருந்தேன். தம்புள்ள தாண்டியதும் குமட்டல் தொடங்கி வாந்தி வருவது போலிருந்தது. பக்கத்திலிருந்த சீட்டில் இரண்டு பெண்கள் உட்கார்ந்திருந்தார்கள். கோணர் சீட்டில் இருந்த பெண் மாற்றி முடையவளாக இருந்தாள். காற்றில் அலைகிற மயிர்க்கற்றைகளை மென்மையான ஒரு வித அலட்சியத்துடன் குறும்பு செய்கின்ற குழந்தையை அதட்டுகிற தோரணையுடன் அவள் கட்டுப்படுத்திக்கொள்ள முயன்றுள். அடிக்கடி கால்களை அசைத்து முழங்காலுக்கு அடிப்பகுதியில் கையை விட்டு, கவுனை

இழுத்து சரி செய்து உட்கார்ந்து கொண்டாள். முன் சீட்டில் உட்கார்ந்திருந்த ஹாமதுவின் பளபளக்கும் மொட்டைத் தலையை அடிக்கடி ஓரக்கண்ணால் பார்த்துக் கொண்டாள். அவளுக்கு இடதுபுறத்தில், உட்கார்ந்திருந்த பெண் வெளிர் நீலத்தில் 'சாரி' அணிந்திருந்தாள். கைப்பையை மடியில் வைத்து இடது கையால் அணைத்துக் கொண்டிருந்தாள். விரல் மோதிரத்தில் ஆங்கில 'ஆர்' எழுத்து தெரிந்தது. கைப்பைக்குக் கீழே பெண்களுக்கான சிங்கள வாரப்பத்திரிகையொன்று மடிந்திருந்தது. என்னுடைய சூட்கேஸ் நழுவிச்சென்று அடிக்கடி முழங்காலுக்கு கீழே இருக்கிற அவருடைய கால் பகுதியில் மோதிக்கொண்டது. அந்தச் சந்தர்ப்பங்களிலெல்லாம் கோபமுமில்லாத, இரக்கமும்மில்லாத விசித்திரமான முறையில் என்னை நிமிர்ந்து பார்த்து விட்டு கால்களைத் தூக்கி வைத்துக்கொண்டாள். அதற்குப்பின்னால் இருந்த சீட்டில் உட்கார்ந்திருந்த கணவனும் மனைவியும் மாத்தலையில் இறங்கினார்கள். கோணர் சீட்டில் உட்கார்ந்து யன்னலை நன்றாகத் திறந்து விட்டேன். சப்பாத்துக்களைக் கழற்றி கால்களைத் தூக்கி முன் சீட்டின் முதுகில் சேர்த்துக் கொண்டேன். குளிர்ந்த காற்று முகத்தில் பட்டவுடன் குமட்டல் மறைந்து அலாதி யான ஒரு சுகம் வருடத்தொடங்கியது.

கண்டியில் இறங்குகிறபோது மணிக்கூட்டுக் கோபுரம் 12.20ஐக் காட்டியது. இன்று ஜம்மாவுக்குப் போகமுடியாது. இப்போது அடிக்கடி ஜம்மா தவறிப் போகிறது. வெள்ளிக்கிழமைகளில் ஊரில் இருந்தால் மட்டுந்தான் ஒழுங்காகப் பள்ளிக்குப் போக முடிகிறது. அதிலும் கூட நிறையச் சிநேகிதர்களைச் சந்திக்க முடியும் என்கிற விஷயம் தான் முன்னுக்கு நிற்கிறது. "மனிதர்களே! நீங்கள் இந்த உலகத்துக்கு வந்த போது உங்களுடன் மௌத்தை மட்டுமே எடுத்து வந்தீர்கள். ஒரு நாளில் இங்கிருந்து பிரிந்து செல்கிறபோது நீங்கள் இந்த உலகத்தில் செய்த நன்மைகளையும், தீமைகளையும் மட்டுமே உங்களுடன் எடுத்துச் செல்லப்போகிறீர்கள்" என்று கதீப் குத்பா பிரசங்கம்

செய்வதை பாயில் துருத்திக் கொண்டிருக்கிற நார் இழையை விரல்களால் விட்டு விட்டு இழுத்துக்கொண்டு, வெளிஹவுதில் நீர் இறைபட்டு, தகர டின்கள் சிமென்டில் மோதி எழுகிற ஓசையின் பின்னணியில் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறபோது ஒரு 'தரில்' வரத்தான் செய்கிறது.

இன்று பகலுணவை முடித்துக்கொண்டதான் வீட்டுக்குப்போக வேண்டும். இப்பொழுதே பஸ் ஏறினால் சந்தியில் இறங்குகிறபோது ஜம்மா கலைந்து வருகிற கூட்டத்தைச்சந்திக்க வேண்டியிருக்கும். அது சங்கடம்.

பஸ் நிலையத்துக்கூடாக தலதா வீதிப் பக்கம் நடக்கத் தொடங்கினேன். கபரகலை, லால்வத்தை, மடுல்கலை, ஸ்கோலமுதுன... என்று நெற்றியில் ஓட்டிக் கொண்டு ஏராளமான பஸ்கள் காத்திருந்தன. வாழ்க்கையில் ஒருபோதுமே போயிராத ஊராக இருந்தாலும் பெயரைப் படிக்கிறபோது அந்த ஊரின் கற்பனைப் பிம்பமொன்று மனசில் பதிந்து போய் விடுகிறது. "கிரின்ட் லேய்ஸ் பாங்கில் வேலை செய்கிற மனோகரனைத் தெரியுமா?" என்று யாராவது கேட்டால், அந்த மனோகரனைக் கண்டும், சந்தித்தும் இராத போதும் அவருடைய உருவம் கற்பனையிலேயே வரையப்பட்டுப் படிந்து விடுகிறது.

சூட்கேசை இடது கையில் எடுத்துக் கொண்டு தலதா வீதி நடைபாதையில் மெதுவாக நடந்தேன். குனிந்து சணல் கயிற்றில் சிகரட் பற்ற வைத்துக் கொண்டேன். வழமையாகச் செல்லும் ஹோட்டலுக்குள் நுழைந்து மேல் மாடிக்கு ஏறினேன். மாடி வழித்திருப்பத்தில் பதிக்கப்பட்டிருக்கிற ஆளுயரக்கண்ணாடி பிரயாணக்கலை படிந்திருக்கும் முகத்தைப் பிரதிபலித்தது. வெளி அரைச்சுவருக்கருகிலிருக்கிற மேசையொன்றுக்கெதிரில் அமர்ந்து இடது பக்கக் கதிரையில் சூட்கேசை வைத்தேன்.

எனக்கு வலது புறத்திலிருந்த மேசையில் குள்ளமான ஒரு தாடி இளைஞனும்,

சிவப்பில் 'உ சேர்ட்' அணிந்த ஒரு யுவதியும் இருந்தார்கள். அந்த இளைஞன் பற்கள் வெளித் தெரியாமலேயே இரகசியம் பேசும் தொனியில் எதையோ அவளிடம் சொல்லிக் கொண்டிருந்தான். மேசையில் குனிந்து கைகளுக்கு மேல் மோவாயைப்பதித்து கண்களைச் செயற்கையான ஒரு தோரணையில் மூடித்திறந்தவாறு அவள் கேட்டுக்கொண்டிருந்தாள். மேசையில் இருந்த சிகரட் பெட்டியை பெருவிரலாலும் ஆள் காட்டி விரலாலும் மேலே தூக்குவதும், கீழே விடுவதுமாக அவன் பேசிக்கொண்டே போனான். யுவதியின் கழுத்திலும், முகத்தின் பெரும் பகுதியிலும் படர்ந்திருந்த ஒருவகையான வெள்ளைத் தேமல் அவளிடம் இருக்கிற சாதாரண அழகையும் அசிங்கப்படுத்தியது.

இடது புறமாகத் திரும்பிக் கீழே தலதா வீதியைப் பார்த்தேன். மூன்று மாணவிகள் பைல்களை ஏந்திக் கொண்டு ஒருவர் முகத்தை ஒருவர் பார்த்துச் சிரித்தவாறு பஸ்ஸ்டான்ட் பக்கம் மெதுவாக நடந்தார்கள். அவர்கள் முஸ்லிம்கள் என்பது உடையைப் பார்க்கிறபோது தெரிகிறது. 'அட்வான்ஸ் லெவல்' படிக்கிறவர்களாக இருக்கும். டியூசன் வகுப்புக்கு வந்துவிட்டுப் போகிறார்கள் போலிருக்கிறது.

வெள்ளை யூனிபோம் வெயிட்டர் பெரிய தட்டில் சோற்றையும் கறிகளையும் எடுத்து வந்து வைத்துவிட்டு வெற்றுத்தட்டை நீட்டு வாக்கில் கவிழ்த்துப் பிடித்துக் கொண்டு போனான். இந்தப் பகல்நேரத்து மந்தத்தையும் சலிப்பையும் நினைத்துப் பார்க்கிறபோது முருங்கைக்காய்க் குழம்பு, சோறு, இறைச்சி ஒன்றுமே ருசிக்கவில்லை. அவசர அவசரமாகக் கையலம்பி, சிகரட் பற்ற வைத்துக் கொண்டேன். எதிர் மேசை இளைஞனும் யுவதியும் இன்னமும் பழைய மாதிரியே இருந்தார்கள். ஹோட்டலிலிருந்து கீழே இறங்கி வருகிறபோது வெயில் இன்னும் உக்கிரமாக அடிக்கத் தொடங்கியிருந்தது. இன்று நகரில் சனமில்லை. மாணவர்களும், மாணவிகளும், பைல்களையும், புத்தகங்களையும் காவிக்கொண்டு அங்குமிங்கும் அலைந்து

திரிந்தார்கள். பஸ்கள் வரும்வரையில் காத்திருந்தார்கள். கண்களை இடுக்கிக் கொண்டு தலைகளை மேலே நிமிர்த்தி பஸ்களின் பெயர்ப்பலகைகளைப் பார்த்தார்கள். 'புருஷர் மட்டும்' என்று எழுதியிருக்கிற கழிவறைக்கு வெளியே தரையில் இரண்டு காகங்கள் தத்தித் திரிந்தன. சாக்கு மூட்டையொன்றுக்கு முன்னால் ஒரு கிழவன் குந்தி நின்று சுருட்டை வாயின் ஒருகோணத்திலிருந்து மறுகோணத்துக்குத் தள்ளி புகையை வெளியில் ஊதிக்கொண்டும், சுற்றுவட்டத்தில் எச்சில் துப்பிக்கொண்டும் இருந்தான். பொத்தான்களைக் கழட்டி, சட்டையின் நெஞ்சப்பகுதியை அவன் அகலமாகத் திறந்துவிட்டிருந்தான். சுருங்கிய மார்புத்தோலில் பச்சை குத்தியிருந்த நாகபாம்பு செத்து காய்ந்து கருகிப்போனது போலத் தெரிந்தது. வெயிலில் இருந்து தப்புவதற்காக நிறுத்தியிருந்த பஸ்ஸொன்றுக்குப் பின்புறமாகப் போய் நிற்குகொண்டேன். தூசு படிந்து போயிருந்த பஸ்ஸின் பின்பகுதியில் 'நிமல்' என்று விரல் எழுதியிருந்தது. அதற்குச் சற்றுக் கீழே பெரிய சிங்கள எழுத்தில் பெண்களின் பிறப்புறுப்பைக் குறிக்கிற சொல் இருந்தது. யாரும் கவனிக்கிறார்களா என்று சுற்றுமுற்றும் ஒரு முறை பார்த்துவிட்டு இடது கை ஆள் காட்டி விரலால் எட்டாம் இலக்கத்தை எழுதினேன். பிறகு '7' ஐ எழுதினேன். சிரிப்பாக வந்தது. சூட்கேசை எடுத்துக் கொண்டு முன்னால் வந்து மேலுதட்டை பற்களால் கடித்துக்கொண்டு பஸ்ஸைத்தேடினேன். இடது காலைத் தூக்கி சப்பாத்துடன் ஒட்டி இழுப்பட்டு வந்த காகிதத்துண்டைப்பிய்த்து எறிந்தேன்.

ஹட்டனிலிருந்து வருகிற பஸ் நின்று ஆட்களை இறக்கிக்கொண்டிருந்தது. டிரைவர் ஸ்ரியரிங்கில் கைகளை வைத்துப்படுத்துக் கொண்டு கண்ணாடிக்கூடாக மணிக் கூட்டுக் கோபுரத்தை எட்டிப் பார்த்தான். இறங்கும் ஆட்கள் ஒவ்வொருவரது முகங்களையும் உன்னிப்பாகப் பார்த்தேன். அவர்களுடைய உதடுகள் லேசாகப் பிரிந்திருந்தன. ஒவ்வொருவரும் வெவ்வேறு முறை

ளில் கால வைத்துக் கீழே இறங்கினார்கள். தரையில் இறங்கி ஒரு கணத்துக்கு அப்படியே தயங்கி நின்றார்கள். பிறகு வெவ்வேறு திசைகளில் பிரிந்து போனார்கள். மணிக்கூட்டுக் கோபுரத்தை நிமிர்ந்து பார்த்தேன். இரண்டு மணி. பஸ் வருவதற்கு இன்னும் இருபது நிமிசமிருக்கிறது. 'ரொபி' யொன்றை வாங்கி வாயில் போட்டுக் குதப்பிக்கொண்டு பஸ் நிலையத்தின் ஒரு முனையிலிருந்து மறுமுனைவரை மெதுவாக நடந்தேன். ரொபி உறையை விரல்களால் கசக்கி, சுண்டி எறிந்தேன். முதன்முதலாகக் கண்டிக்கு வந்த நாளை நினைவு படுத்த முயன்றேன். சந்தனக்கூடு பார்ப்பதற்கு ராசீக் நாளை என்னைக் கூட்டிவந்தார். மீரா மக்கம் பள்ளியில் போய் நாங்கள் காணிக்கை வைத்தோம். சந்தனக்கூட்டைப் பார்த்துப் பார்த்து நான் பிரமிப்புற்றேன். ராசீக் நாளை எனக்கு ஜிலேபி வாங்கித்தந்தார். கடைசிவரையில் நான் அவருடைய இடது கையில் தொங்கிக் கொண்டிருந்தேன். என்னிடமிருந்த இரண்டு ரூபாவையும் அவர் செலவுசெய்ய விடவேயில்லை.

வீட்டுக்கு வருகிறபோது நேரம் மூன்று மணியைத் தாண்டியிருந்தது. சூட்கேசை வைத்துவிட்டு உடுப்புக்களை மாற்றாமல் அப்படியே போய்க் கதிரையில் அமர்ந்து கொண்டேன். அண்ணந்து போயிருந்த சுருட்டைக் கையில் எடுத்துக்கொண்டு வாப்பா வெளியில் வந்தார். எனது முகத்தைப் பார்க்காமலேயே "இப்பயோ வந்த" என்று கேட்டார். இனி நான் மீண்டும் அநுராதபுரத்துக்குப் புறப்படுகிறவரையில் ஒன்றும் பேச மாட்டார். சூட்கேசை எடுத்து, "நான் பெய்ட்டு வாரன்" என்று சொல்கிற போது "அல்லாட காவல்" என்பார்.

உடை மாற்றி முகம் கழுவிக்கொண்டு வந்து டி குடித்தேன். உம்மாவிடம் ஊர்ப் புதினங்களை விசாரித்தேன். வாப்பா பள்ளிக்குப்போயிருந்தார். சுதந்திரமாக சிகரட் புகைக்கத் தொடங்கினேன். பிரயாணக்களைப்பில் தூக்கக்கிடக்கமாக இருந்தது. அறைக்குள் போய், கதவைச் சாத்திவிட்டுப் படுத்துக் கொண்டேன்.

தூக்கம் கலைந்தபோது ஐந்து மணியாக இருந்தது. முகத்தைக் கழுவிக்கொண்டு கடைத்தெருப்பக்கம் நடந்துவிட்டு வரலாம் என்று நினைத்தேன். நண்பர்கள் யாராவது இருப்பார்கள். கரீம் நானுவின் கடையில் பிளேன் டி குடித்துக்கொண்டே வம்பளக்கலாம். அமீனின் காதல் விவகாரங்கள் பற்றிப் பேசலாம். Bank Life வினோதங்களைச் சொல்லலாம். சுபைர், அமீன், நசீர் எல்லோருடனும் சேர்ந்து பாலத்தடியில் அமர்ந்து, சிகரட் புகைத்துக் கொண்டு வாழ்க்கையில் ஒருபோதுமே நடக்கமுடியாத விஷயங்கள் பற்றிப் பேசிப்பொழுதைக் கழிக்கலாம், நசீர் சார்ந்திருக்கிற அரசியல் கட்சியின் ஊழல்களைப்பற்றிப் பேசி அவனைச் சீண்டிவிடலாம். கிணறுகளிலிருந்து குடங்களை எந்திச்செல்கிற பெண்கள் மீது பார்வையைப் பதித்துக்கொண்டு அடுத்து வருகிற பொதுத்தேர்தல் பற்றிய ஊகங்களை அலசலாம். தேவையில்லை, இன்று வீட்டிலேயே இருக்க வேண்டும். இந்த மாலை நேரத்தை என்னைத் தனிமையாக இருந்து கழிக்க முடியும்.

கூடத்தில் வந்து கதிரையில் உட்கார்ந்து கால்களை நீட்டி வைத்துக்கொண்டேன். இடது கையால் நெற்றியைத் தடவிவிட்டு அப்படியே கண்களையும் மூக்கையும் அழுத்திப் பிடித்துக் கையை மெதுவாக கழுத்து வரை கொண்டு வந்தேன். கழுத்தைச் சுற்றிலும் தடவிப் பார்த்தேன். கதிரையின் பிரம்புப் பின்னலில் இருக்கும் வட்டமான இடைவெளிகளில் ஆள் காட்டி விரலைத் திணித்துத் திணித்து வெளியில் எடுத்தேன். கால் விரல்களை ஆயாசத்துடன் வளைத்து நிமிர்த்தினேன். காது மடல்களை மூடித்திறந்து பார்த்தேன்.

மெஹ்ருனின் காதல்கள் எப்படியிருக்கும்? அடர்த்தியான தலைமயிரால் அவள் எப்போதும் காதல்களை மூடிக்கொண்டிருப்பாள். அவளுடன் தொடர்பு கொண்டிருந்த ஒரு வருட காலத்திலும் அவளுடைய காதல்களைப் பார்க்கவே முடியவில்லை. அவளுடைய கண்களை, மூக்கை, இதழ்களை, நெற்றியை, கழுத்தை, கை விரல்களை ஒன்றையுமே அவள்

றின் அமைப்பு நுணுக்கங்களுடன் உன்னிப் பாகப் பார்த்துக்கொள்ள முடியாமல் போய் விட்டது. உதட்டைப் பிதுக்கிப் பற்கள் வெளித்தெரியாமலேயே சிரித்து, கண்களால் வரவேற்கிற அவளுடைய மொத்த உருவந்தான் ஞாபமிருக்கிறது. ஒவ்வொரு சந்திப்பிலும் மௌனத்தில் கழிகிற முதல் இரண்டு அல்லது மூன்று நிமிடங்களின் இன்னதென்று புரியாத குறுகுறுப்பு ஞாபகமிருக்கிறது. ஒரு விதமான தனி லயத்துடன் உதட்டைப் பிரிக்காமலேயே “அ.....” என்று இழுத்து முகத்தைக் கொஞ்சம் முன்னுக்கு நீட்டி நான் சொல்கிற விஷயங்களைக் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிற நளினம்..... சிகரட் பெட்டியைப் பறித்து வைத்துக்கொண்டு வலிந்து முகத்தில் வரவழைத்துக் கொள்கிற ஒரு கோபத்துடன் சினுங்கியது..... இடது கைச்சின்னி விரல் நகத்தைக் கடித்துக் கொண்டே கண்களை மூடிச்சிரித்தது..... எல்லாமே ஞாபகமிருக்கிறது. இன்னமும்—இடையில் எத்தனையோ ஆண்டுகள் ஓடி விட்ட பின்னரும்—நன்றாகவே ஞாபகமிருக்கிறது.

வாசலில் நிழலாட்டம் தெரிந்தது. எழுந்து செல்லச் சோம்பலாகவும் எரிச்சலாகவும் இருந்தது. ஒரு வெள்ளைக்கை உள்ளால் நீண்டு, திறந்திருந்த கதவில் இரண்டு முறை தட்டிற்று. ஒரு சுயநலத்துடன், நான் எனக்காக மட்டுமே சவிகரித்துக் கொண்டிருக்கிற இந்த மாலை நேரத்தில் பங்கு கேட்டு வந்திருப்பவர்கள் யாராக இருக்கக்கூடும்? சோம்பல் முறித்துவிட்டு எழுந்து வாசலண்டை போனேன்.

“அஸ்ஸலாமு அலைக்கும்”

சற்றுநேர தயக்கத்துக்குப் பிறகு சத்தம் வெளியில் வராத வகையில் வாய்க்குள்ளால் பதில் சொன்னேன். பதில் சொல்வதில் கொஞ்சம் தாமதம் ஏற்பட்டது. மனசுக்கு உறுத்தலாக இருந்தது. வெள்ளைத் தொப்பியும் கறுப்புத் தாடியுமாக நான்கு பேர் வாசலுக்கு வெளியில் நின்றிருந்தார்கள். வழிகாட்டி வந்த ஹனிபா சாச்

சாவின் இரண்டாவது மகன் ஒதுங்கி நின்று ஒருவித வெட்கம்கலந்த புன்னகையுடன் என்னைப் பார்த்தான். வெள்ளை ஜிப்பா அணிந்திருந்த உயரமான ஆள் ஸலாம் சொல்வதற்கு எனக்கு முன்னால் கைகளை உயர்த்தி நீட்டினார். தாடிமயிர் முளைத்திராத அவருடைய கன்னப்பகுதி வெள்ளையும் சிவப்பும் கலந்த ஒரு விசித்திரமான நிறத்தில் பளபளத்தது. ஸலாம் சொல்கிற போது அவருடைய கையில் ஓர் அலாதி யான குளிர்மையையும், மென்மையையும் ஸ்பரிசித்தேன்.

பின்னால் நின்று கொண்டிருந்த ஜெமீல் மாஸ்ரர் ஓரடி முன்னுக்கு எடுத்து வைத்து என்னை யார். ஜிப்பா ஆளையும் மாறிமாறிப் பார்த்துக்கொண்டே பேசத் தொடங்கினார்.

“இவர் பங்களாதேஷிலிருந்து வந்திருக்கிறார். இவரால் சரியாக உண்ணவோ உறங்கவோ முடிவதில்லை. இஸ்லாம் மார்க் கத்தின் இன்றைய நிலையை நினைத்துப் பார்த்து எந்நேரமும் அழுகிறார். முஸ்லிங்களை தீனின் வழியில் இழுப்பதற்காக தன்னுடைய முழு வாழ்நாளையும் தப்லீஃ சேவையில் அர்ப்பணம் செய்து வந்திருக்கிறார்...”

சிரிப்பு வருவது போலிருந்தது. உதடுகளைக் கடித்துக்கொண்டு நான் பங்களாதேஷ் ஜிப்பாக்காரரை ஓரக்கண்ணால் பார்த்தேன். “பொன் வங்காளமே! உன்னுடைய வீட்டுக் கூடத்தில் தான் நான் குழந்தையாக வளர்ந்தேன். உன்னுடைய உழவர்களும் மாட்டுக்காரர்களும் என் தோழர்கள்.” என்ற தாகூரின் கவிவரிகள் நினைவுக்கு வந்தன. டாக்கா நகரின் புழுதி படிந்துபோன வீதியோரங்களில் படுத்துறங்குகிற ஆயிரக் கணக்கான குடும்பங்கள் பற்றி ஞாபகம் வந்தது. டாக்காவின் முஸ்லிம் விலை மாதர்கள்..... ஐம்பது சதத்துக்கும் இருபத்தைந்து சதத்துக்கும் கூட..... அது அவர்களுடைய நஸீபு. அல்லாவுடைய கலத்தால் எழுதப்பட்ட

விதி. “வறுமையையும், துன்பத்தையும், பிணியையும் கொடுத்து நான் அவர்களைச் சோதிக்கவில்லையா?”

ஜிப்பா ஆள் கருணை ததும்பும் பார்வையில் என்னைப்பார்த்தார். நான் ஒன்றையும் காதிடில் வாங்கிக்கொள்ளவில்லை என்பது தெரியாமலேயே ஜெமீல் மாஸ்ரர் சொல்லிக்கொண்டு போனார். அவர்களுடன் சேர்ந்து பள்ளிவாசலுக்கு வருமாறு என்னையும் கூப்பிட்டார். இஷாவுக்குப் பிறகு பயான் இருக்கிறது என்றும் சொன்னார். இப்பொழுது வருவதற்கு வசதியில்லை என்றும், பிறகு வருகிறேன் என்றும் சுருக்கமாகச் சொன்னேன். கூடிய வினியத்துடன் அவர்கள் விடைபெற்றுக்கொண்டு போனார்கள். கொஞ்ச நேரத்துக்கு நான் வாசலிலேயே நின்றிருந்தேன். அந்தி மயங்கி வந்தது. அறைக்குள் போய் விளக்கைப் போட்டு விட்டு படுத்துக்கொண்டேன். இடது கை ஆள் காட்டி விரலால் சுவரில் என்னவென்றில்லாமல் எழுதினேன். இனிமேல் சந்தித்து அறிமுகமாக இருக்கும் புதிய மனிதர்களைப் பற்றி நினைத்துப் பார்த்தேன். அவர்களுடைய உருவங்களைக் கற்பனை செய்ய முயன்றேன்.

இன்னும் இருபது வருடங்களுக்குப் பிறகு வருகிற இதே தேதியில், இதே நேரத்தில், நான் என்ன செய்து கொண்டிருப்பேன்? அப்பொழுது எனக்கு 47 வயதாகியிருக்கும். நினைத்துப் பார்க்கிறபோது கவலையும் சிரிப்பும் வருகின்றன. சாப்பிடுகிற நேரம் வரையில் கட்டிலில் உட்கார்ந்து வெறுமனே சுவரையும், யன்னல்களையும் பார்த்துக்கொண்டிருந்தேன்.

ஏப்ரல் 9, சனி.

இன்று காலை யில் பாயிஸ் எங்கள் வீட்டுக்கு வந்திருந்தான். கல்முனையில் கழித்த நாட்களை நினைவுபடுத்தி நிறையப் பேசினோம். பாயிஸ் சிரிக்கிறவிதம் எனக்கு நிறையப் பிடித்திருக்கிறது. தலையில் நிறைய மயிர் கொட்டுவதாக சொல்லி

அவன் கவலைப்பட்டான், அநுராதபுரத்தைப் பற்றி அவன் ஒன்றுமே கேட்காதது எனக்கு ஒரு வகையில் கவலையளித்தது. நானும் அதைப்பற்றி ஒன்றும் சொல்வதற்கு முயற்சிக்கவில்லை. அவனுடைய அலுவலகத்தில் வேலை செய்கிற சித்ரா என்ற டைப்பிஸ்டைப் பற்றி விசாரித்தேன். நீலக் கண்களை உருட்டி அவன் குலுங்கிக் குலுங்கிச் சிரித்தான். காரியாலய நண்பர்களுடன் திருகோணமலைக்கு உல்லாசப்பயணம் போய் நடந்த சுவாரச்யங்களை விவரிக்கத் தொடங்கினான். சித்ராவின் தலை உருண்டது. “நடத்தை சரியில்லை” என்று பொதுவாகக் கருதப்படுகிற பெண்களை எனக்கு நிறையப் பிடிக்கும் என்று நான் சொன்னேன். கண்களை அகல விரித்து அவன் என்னை வியப்புடன் பார்த்தான். சேர்ட் பொத்தானைத் தடவிக்கொண்டு சில வினாடிகளுக்கு நான் மௌனமாக இருந்தேன். “மட்டக்களப்பு நைட் மெயிலில் குருணை கலில் ஏறி, பொலன்னுவை வரை நின்று கொண்டே பிரயாணம் செய்த மறக்கமுடியாத அந்த இரவு உனக்கு நினைவிற்கு கிறதா?” என்று அவனிடம் கேட்டேன்.

“அருகம் குடாவில் நீராடிவிட்டு பொத்துவிலிருந்து கல்முனைக்கு பஸ்ஸில் வந்த மாலை நேரமும் நினைவிற்கு கிறது” என்று பாயிஸ் அர்த்தபுஷ்டியுடன் சொன்னான். பிறகு இருவரும் கொஞ்ச நேரத்துக்குச் சிரித்தோம். கல்முனைக் கடற்கரையிலும், அம்பாறை சினிமாத் தியேட்டர் களிலும் கழிந்த எங்கள் விடுமுறை நாட்களை நினைவுபடுத்திக்கொண்டோம். கடற்கரைப் பள்ளி கொடியேற்ற வினோதங்கள் பற்றிப்பேசினோம் கொத்து ரொட்டி சாப்பிட்டுவிட்டு சங்கிலித் தொடராக சிகரட் ஊதிக்கொண்டு ஓவர்ரைம் செய்த இரவுகளும் என் ஞாபகத்துக்கு வந்தன. கொத்துரொட்டி அடிக்கிற காத்தான்குடி ஆளின் முகத்தில் ஒழுங்கின்றி மீசைமுனைத் திருப்பதும், அழுக்கு பனியனில் புகை படிவதும், வெயிட்டர்கள் அவசரப்படுத்துகிற எரிச்சலில் தலையைத் தூக்கிக் கண்களை பாதி மூடி இறைவனிடம் இறைஞ்சுகிற தோரணை

யில் சுடுமையாக தூஷணம் சொல்லிக் கொண்டு போகிற அவரது இயல்பும் ஒரு கணத்துக்கு என் கண்முன்னே தோன்றி மறைந்தது. “என் பிரியமுள்ள நண்பனே! இன்னமும் கூட விடுதி அறைகளின் துயர் களில்தான் என்னுடைய நாட்கள் விடிகின்றன” என்று பாயிசின் மென்மையான கரங்களை வருடிக்கொண்டு சொல்ல வேண்டும் போலிருந்தது.

கண்டி ஆஸ்பத்திரியில் ஒரு நோயாளியைப் பார்க்க இருப்பதாகச் சொல்லி பாயிஸ் பதினொரு மணி பஸ்ஸில் போனான். அவனை அனுப்பிவிட்டு, நான் திரும்பவும் அறைக்குள் வந்தேன். நினைந்து சந்தோசப்படவும், வருந்தவும் முடிகிற நினைவுகளை அவன் கிளறி விட்டுப் போயிருக்கிறான்.” எமக்கென்று விரியும் ஒரு வானவெளி..... எல்லையிலாப் பெருவெளியின் ஏகாந்தம் காத்திருக்கும்... வாழ்வின் மது பருக வண்ணாத்திப்பூச்சிகளாய்ச் சிறகடிப்போம்..... சிறகில் சிறகில் கட்டிப்பறப்போம்” என்றெல்லாம் டயரியில் கிறுக்குவதற்கு தூண்டுதல் தந்த நாட்கள் அவை. கடந்து போன நான்கு வருடங்களிலும் மெஹ்ரூனைப் பார்க்க முடியவில்லை.

வெளியில் போய் வாசலில் நின்று வீதியைப் பார்த்தேன். இரண்டு பையன்கள் ஒலைப்பெட்டிகளை மேலேவீசி ‘காட்சி’ பிடித்துக் கொண்டு கடைத்தெருப்பக்கம் போனார்கள். “எலவலுய்” தூரத்தில் கேட்டது. “கிணிங் கிணிங்” என்று மணியைக் குலுக்கிக்கொண்டு வந்த மிட்டர்யீக்காரன், பெட்டைக்கோழியைத் துரத்தி வந்த சேவல் பாதையைக் கடந்ததால் நின்று சற்றுத்தாமதித்துவிட்டு நடந்தான். செங்கல் சுவரையில் வேலை செய்கிற இரண்டு ஆட்கள், “நாய் வேலை செஞ்சிட்டான்” என்று சிங்களத்தில் யாரையோ திட்டிக்கொண்டு நடந்து போனார்கள். பெட்டியைக் கொடுத்துவிட்டு டிக்கட்டை எடுத்துக்கொண்டு தம்பி வீட்டுக்குள்வந்தான். “கோழியப் புடிச்சிவை” என்று உம்மா வீட்டுக்குள்ளிருந்து சொல்வது கேட்டது. “இத முற பள்ளிக் கந்திரில் என்ன விஷேசம்” என்று தம்பியிடம் கேட்டேன். “பெண்கள் காணிக்கை

போட வருவது முற்றாகத் தடைசெய்யப்பட்டுள்ளது” என்று நேற்று ஜும்மாவில் அறிவிக்கப்பட்டதாகச் சொன்னான். “ஏனாம்” என்றேன். “தெரிய” என்று சொல்லிக் கொண்டு ஒரு விதமான கூச்சத்துடன் அவன் சிரித்தான்.

அப்பொழுதெல்லாம் பள்ளிக்கந்திரி வந்தால் நாங்கள் எவ்வளவு சந்தோசப்படுவோம். எங்கள் வீட்டுக்கோழியை நான்தான் பள்ளிக்கு எடுத்துப்போவேன். நியாகம் கோழி எடுத்து வருவான். நாங்கள் கோழிகளை அருகருகே பிடித்து அவற்றின் முகங்களை மோத விடுவோம். இறகுகளைத் தடவி, கழுத்தைப்பிடித்து உசுப்புவோம். மேலே வீசி ‘காட்சி’ பிடித்து கோழி தொண்டைக்குள்ளால் முனகுவதைக் கேட்டுச்சிரிப்போம். கனசான் பொக்கட்டில் இருக்கும் சில்லறைகளைக் குலுக்கிக்கொண்டு, § வக்கடைகளில் தேங்கியிருக்கும் நீரைக் கலக்கிச் சேருக்கிக்கொண்டு வரம்பில் நடந்து போவோம். களத்து மேட்டுப் புளியமரத்துக்கு அப்பால் பள்ளிவாசல் மிராக்கள் நிமிர்ந்து தெரியும். லவுட்ஸ்பீக்கரில் இஸ்லாமிய கீதங்களுக்கிடையில் அறிவிப்புகள் கேட்கும்.

பள்ளிவாசலை அரைவட்டமாக சுற்றி ஓடுகிற மண்பாதையில் ஒலைக்கடைகள் வரிசையாகத் தெரியும். பம்பாய் மிட்டாய், சீனிக்கடலை, ஜிலேபி என்று வாயில் எச்சில் ஊறும். அழுக்கு அரைக்காற்சட்டையுடன் இருக்கும் பையன் படிக்கட்டுக்குக் கீழே உட்கார்ந்து “கரும்பூ...” என்று கூவுவான். தென்னை மரத்துக்குக்கீழே பேப்பரையடித்து உட்கார்ந்து கிதாபு யாவாரி தாடியைத் தடவிக்கொண்டிருப்பார். “தொழுகையின் சிறப்பு,” “இல்லறச்சோலையிலே இஸ்லாமியப்பெண்”, “மூட்டைகமந்த முடி மன்னர்”, “இஸ்லாம் காட்டும் இலட்சிய வாழ்வு” என்று ஏராளமான புத்தகங்களும், அரபுக் கிதாபுகளும் அவருக்கு முன்னால் பரந்து கிடக்கும். தொப்பிகளும் தஸ்பீகுகளும் கூட அவர் விற்பார்.

§ சாக்கடை

பள்ளி முற்றத்தின் ஒரு மூலையில் டெஸ்கொன்னுக்கு முன்னால் ஒருவர் உட்கார்ந்திருப்பார். 'ஆடு கோழி நேர்ச்சை' என்று வெள்ளைத்தாளில் எழுதி ஒட்டியிருக்கும். அங்கு பெயர்களைப் பதிந்துவிட்டு கோழியை ஏந்திக்கொண்டு நாங்கள் பள்ளியின் பின் பக்கத்துக்குப்போவோம்.

சுற்றிலும் கம்புகள் நாட்டி பெரிய அளவில் கோழிக்கூடு கட்டப்பட்டிருக்கும். மூங்கில் கதவு வாசலில் நிற்கிற முரட்டு ஆள் பீடியை பற்களால் கடித்துக் கொண்டே கோழியை வாங்கி உள்ளே விடுவான். சிவப்பில், வெள்ளையில், கறுப்பில், சாம்பல் நிறத்தில் என்று கூட்டுக்குள்ளே 'கொக்கொக்' என்று இரைந்து காற்றில் மிதப்பதைப்போன்று அசைந்து கொண்டிருக்கிற ஏராளமான கோழிகளை தடுப்புக் கம்புகளில் கைவைத்து நாங்கள் எட்டிப் பார்ப்போம். பீடிக்குடிப்பவன் எச்சிஸ்துப்பி விட்டு ஒதுங்கி நிற்குமாறு எங்களை மிரட்டுவான். கோழி அறுக்கிற இடத்துக்கு நானும் நியாசம் நடப்போம். புல்லில் புதிதாய்ச் சுவடுகள் பதிந்து தெரியும்.

பெரிய குழியைச்சுற்றி நிறையப்பேர் நின்றிருப்பார்கள். பெரியவர்களுக்கிடையால் நுழைந்து குழியோரத்துக்குச் சென்று நாங்கள் குனிந்து பார்ப்போம். புது மண்ணில் செங்கோடுகளாக ரத்தம் உறையும், குற்றயிரில் சிறகடிக்கிற கோழிகள் தலைமூகப் படுத்துக்கிடக்கும். அறுத்துக் குழியில் வீசப்படுகிற சில சேவல்கள் சூரிய நமஸ்காரம் செய்வதுபோல வானத்தை நோக்கி ஒருமுறை தலையை உயர்த்திப் பார்த்துவிட்டுச் செத்துப்போகும்.

கோழி அறுக்கிற வெள்ளை பனியன் கிழவர் ரத்தம் கசிகிற கத்தியை மெதுவாக வலது புறமாக நீட்டி 'தண்ணிய எடு' என்று உரக்கக் கத்துவார். தண்ணீர்க் கேத்தலை வைத்திருக்கிற பையன் தூரத்தில் ஒதுங்கி நின்று கையை நீட்டி கத்தியைக் குளிப்பாட்டுவான். சில கோழிகளை அறுத்துப் பேரட்டவுடன் அவை தலையை

நிமிர்த்திக்கொண்டு ஓடத்தொடங்கும். நாங்கள் வாயைப் பொத்திக்கொண்டு சிரிப்போம். அதை உம்மாவிடம் வந்து சொல்லுவேன். 'இதய சுத்தி இல்லாத நேர்ச்சைக்காரர்கள் கொடுக்கிற கோழிகள் தான் அப்படி ஓடும்' என்று உம்மா சொல்லுவார்.

ஈரப்பலா மரத்தடியில்தான் நிறையக் கூட்டம் இருக்கும். நியாஸ் மிக அருகில் சென்று மாடு வெட்டுவதைப் பார்த்துக் கொண்டிருப்பான். எனக்கென்றால் ஒரே பயமாக இருக்கும். கால்களைக் கயிற்றால் கட்டி மாட்டைக்கீழே வீழ்த்துகிறபோது அந்த ஆட்கள் எவ்வளவு பயங்கரமாக உள்தொண்டையால் சத்தம் போடுவார்கள். மாட்டின் கழுத்துத்தோலை நீவிக் கத்தியை வைக்கிறபோது நான் கண்களை மூடிக் கொள்வேன். நியாசின் தோளில் கையைப் போட்டு, 'இனிப் போம்' என்பேன். 'இன்னம் நாலு மாடு ஈக்கு, பாத்துட்டு போம்' என்பான் அவன்.

இரவு உம்மா, ஹபுசா மாமி, ஸீனியா தாத்தா, சின்ன மாமி எல்லோரும் சேர்ந்து பள்ளிக்கு காணிக்கை வைக்கப்போவார்கள். நானும் நியாசம் ஆண் துணையாகப் போவோம். வழியெல்லாம் சனம். இருட்டில் பெண்கள் கூட்டம் கூட்டமாக எங்களைக்கடந்து போவார்கள். விரியாரத்தைச் சுற்றிப் பெண்களும் சிறுவர்களும் குழுமி இருப்பார்கள். மேலே பச்சை பல்புகள் வரிசையாகத் தொங்கும். லவுட்ஸ்பீக்கரில் ராத்திபு ஒதுவது தெளிவில்லாமல் கேட்கும். லைட் மிசினின் 'கொர்ரீ' இரைச்சல் லவுட்ஸ்பீக்கரையும் மீறிக் கேட்கும். பச்சைத்துணியால் மூடியிருக்கிற விரியாரத்துக்கு முன்னால் காணிக்கைப் பெட்டிகள் இருக்கும். ஊதுவத்தி, சாம்பராணிப் புகைகள் அடங்கி எழுந்து அழியும். வெள்ளைத் தலைப்பாகைக் கிழவர் பாயில் உட்கார்ந்து முழங்கால் மடிப்பில் கைகளைக் கோர்த்து வைத்துக் கொண்டு யாரையும் நிமிர்ந்து பார்க்காமல் ஒதிக்கொண்டு போவார். மஞ்சள் தொப்பி அணிந்த குறுந்தாடி இளைஞர் காணிக்கை

போடுபவர்களுக்குச் சிறு பொட்டலத்தில் நார்சாவைச் சுற்றி நீட்டுவார். பிடரி மயிரை இடதுகை விரல்களால் நீவி, தொப்பியைச் சரிசெய்துகொண்டு பெண்கள் பக்கம் ஓரக்கண்ணால் பார்ப்பார்.

காணிக்கை போட்டுவிட்டு, ஸியாரத் துக்கு வெளியே ஒதுங்கி நின்று ஸீனியா தாத்தா என்னைக் கூப்பிடுவாள். லேஞ்சி முடிப்பை அவிழ்த்துக் காசை என்னிடம் நீட்டுவாள். நான் மிட்டாய்க்கடைக்கு ஆட்சளுக்கிடையில் நுழைந்து ஓடுவேன். கடைக்காரர் மிட்டாயைச் சுற்றிக் கொண்டே 'பெட்ரேமாக்ஸ்' தலையில் படும் என்று முன்னால் நிற்பவர்களுக்கு எச்சரிக்கை செய்வார். பள்ளிக்கும் ஸ்கூலுக்கும் இடையில் இருக்கிற வெற்றிடத்தில் வட்டமாக ஆட்கள் நிறைந்து முண்டியடித்துக் கொண்டிருப்பார்கள். குடம் போன்ற வயிற்றை உடைய தடி ஆள், ஆட்களைப் பிடித்துப் பின்னுக்குத் தள்ளுவார். கூச்சலிடுகிற சிறுபையன்களின் காதுகளைப் பிடித்துத் திருகுவார். சீனடி, சிலம்படி என்று மெய்சிலிர்க்கும். கம்புகள் வானில் பறந்து, மிதந்து 'டிக்கட்' என்று... விளையாடுபவர்களின் வியர்வைத்துளிகள் நிலத்தில் சிந்தும். தீப்பந்தங்கள் மேலே சுழன்று செல்வதைப் பார்க்கப் பயமாகவும் இருக்கும்.

இதுவெல்லாம் பதினைந்து வருடங்களுக்கு முந்திய சங்கதிகள். இந்தப் பதினைந்து வருடங்களிலும் எத்தனை மாறுதல்களைப் பார்த்திருக்கிறோம். ஒருநாள் ஹபுசா மாமியைப் பச்சைத்துணி போர்த்திய சந்தூக்கில் சுமந்து சென்றார்கள். ஸீனியா தாத்தா கல்யாணம் செய்து கொண்டு போய்விட்டாள். போகும் போது உம்மா விடம் லந்து, "டெய்டு வாரன் மாமி..." என்று அழுதாள். என் தலையைத் தடவி, தோளை நீவி விட்டாள்.

பகல் சாப்பிட்டுவிட்டு ஒரு மணி நேரம் தூங்கினேன். மூன்றரை மணிக்கு கண் விழித்து இந்த மாலை நேரத்தை எப்படிச் சுழிப்பது என்று கொஞ்சநேரம்

யோசித்தேன். முகங்கமுவிக்கொண்டு வந்த போது அமீன் வந்திருந்தான். பரஸ்பரம் சுக செய்திகளை விசாரித்துக்கொண்டோம். பிறகு படிக்கட்டில் இறங்கி வந்து வீதியில் மெதுவாக நடக்கத் தொடங்கினோம். கோழிகளை ஏந்திச்செல்கிற பையன்கள் எங்களைக்கடந்து போனார்கள். பஞ்சு மரத்தின் உச்சிக்களையில் கிளிக்கூட்டமொன்று தென்பட்டது. மூங்கில் மரங்கள் சோம்பலில் அசைந்தன. வயல் வரம்பில் கீரை தேடிக்கொண்டிருக்கிற கிழவர் இடதுகையை நெற்றிக்கு மேலால் பிடித்து, கண்களை இடுக்கிக்கொண்டு வீதிப்பக்கம் பார்த்தார். நாலரை மணி கண்டி பஸ் எங்களைத் தாண்டிச்சென்றது.

அமீன் சொல்வதொன்றையும் காதில் வாங்கிக்கொள்ளாமல் நான் மௌனமாக நடந்தேன். கடைவீதிக்குச் சென்று டிகுடித்து, சிகரட்பற்ற வைத்துக்கொண்டோம். பிறகு பாலம் வரையில் நடந்தோம். இருட்டும் வரையில் பாலத்தில் அமர்ந்திருந்தோம். பாயிஸ் வந்துவிட்டுப் போனதை அமீனிடம் சொன்னேன். அவன் எந்த சுவாரஸ்யமும் காட்டாமல் கேட்டுக் கொண்டான். நான் சிறு கற்களைப் பொறுக்கி ஓடையில் எறிந்தேன். சுற்றிலும் எச்சில் துப்பினேன். பாலத்துக்கூடாக நடந்து போகும் ஒரு சிங்கள ஆளிடம் சிகரட்டுக்கு நெருப்பு வாங்கிக்கொண்டேன்.

இருட்டிய பிறகு எழுந்து பள்ளிப் பக்கம் நடந்தோம். கடைவீதியில் நின்ற நஸீரும் எங்களுடன் சேர்ந்துகொண்டான். அமீனும், நசீரும் கதைக்கத் தொடங்கினார்கள். எனக்கு திரும்பி வீட்டுக்குப் போகலாம் போலிருந்தது. பள்ளிக்குப் போய் சில நிமிசங்களில் திரும்பி வர வேண்டும் என்று நினைத்துக்கொண்டேன். நானைப் பகல் கந்தூரிக்கு வர முடியாமல் போகும் என்று அமீன் சொன்னான். நாங்கள் 'ஏன்' என்று கேட்கவில்லை. சாச்சியின் மகளுக்கு கல்யாணப்பதிவு இருக்கிறதென்று அவனே சொன்னான்.

பள்ளிவாசல் படி களில் மெதுவாக ஏறிச் சென்றோம். தும்புக்கயிற்றால் வழிகள் பிரிக்கப்பட்டுத் தெரிந்தன. ‘கார்ட்போட்’ அட்டைகளில் அறிவிப்புக்கள் தொங்கின. ராத்தீபு மஜ்லிஸ் ஆரம்பிக்கப்படப்போவதாக ஒலிபெருக்கி சொல்லிற்று. நாங்கள் பள்ளி முற்றத்தில் நின்று கொண்டோம். பள்ளிக்குள்ளும், வெளியிலும், கீழே பாதைகளிலும் எங்கும் சனம். மெல்லிய இருட்டில் வெள்ளைத் தொப்பிகள் அசைந்தன. பச்சை பல்பின் வெளிச்சத்தில் நீண்டு போயிருக்கிற எங்கள் நிழல்களைப் பார்த்தேன்.

“எங்கள் பிழைப்பில் மண்ணைப் போட்டுவிட்டார்கள் இல்லையா?”

ஆங்காங்கே சில ஆண்களும் சிறுவர்களும் சூழ்ந்திருக்கிற வியாரப் பக்கத்தைக் காட்டி நகீர் சொன்னான். நானும் அமீனும் சிரித்தோம். உவைஸ் மாஸ்ரர் எங்களுக்கு வந்து என்னுடைய கையைப் பற்றிக் கொண்டு, “கந்திரிக்கு வந்தா” என்று புன்சிரிப்புடன் கேட்டார். பிறகு வெளிவாரிப் பட்டப் பரீட்சை பற்றிப் பேசத் தொடங்கினார். நகீரும், அமீனும் எரிச்சலுடன் அவரைப் பார்த்தார்கள். கறுத்துப் போய் தெரிகிற அவருடைய கால் நகங்களை நான் பார்த்தேன். மாதுள மரததுக்குக்கீழேயும், பள்ளி முகப்புக்கெதிரிலும், தற்காலிக காரியாலயக் கொட்டிலுக்கு முன்னாலும் கோஷ்டி கோஷ்டியாக இளைஞர்கள் குழுமி நின்று பேசிக்கொண்டிருந்தார்கள்.

உவைஸ் மாஸ்ரர் போனதும் நகீர், “அப்பாடா எல்லாப்புகளும் அல்லாவுக்கே!” என்று சொல்லிச் செயற்கையாகப் பெருமூச்சு விட்டான்.

“நான் வீட்டுக்குப் போகவேண்டும்.”

அமீனும் நகீரும் வியப்புடன் என்னைப் பார்த்தார்கள். நகீர் கடி காரத்தைப் பார்த்துவிட்டு “இன்னும் எட்டரை கூட ஆகவில்லையே” என்றான். “நீங்கள் தாமதித்து வாருங்கள்” என்று அவர்களுடைய

முகங்களைப்பார்க்காமலேயே சொல்லிவிட்டு நான் படிக்களில் இறங்கினேன். சிகரட் பற்றிக்கொண்டு இருட்டில் வீதியில் இறங்கி நடந்தேன்.

முற்றத்தில் நின்று நட்சத்திரங்களை ஒருமுறை நிமிர்ந்து பார்த்தேன். “சோறு தின்ற இல்லையோ” என்று உம்மா வந்து கேட்டார். முட்டைப் பொரியலையும், பருப்புக்கறியையும் கொஞ்ச நேரம் அனைத்து விட்டு அறைக்குள் வந்தேன். சுவர்க்கலண்டரில் சிரித்துக்கொண்டிருக்கிற பெண்ணின் முகத்தில் சிகரட் புகையை ஊதினேன். கலண்டர் ஆணிக்கு மேலே சுவரில் ஒரு பல்லி அசையாமல் நின்றிருந்தது. மேசைப் பக்கத்திலிருந்து வந்த ஒரு கரப்பான் பூச்சி கட்டிலுக்கடியால் ஓடி மறைந்தது. விளக்கை அணைத்துவிட்டுப் படுத்துக் கொண்டேன்.

ஏப்ரல் 10, ஞாயிறு.

காலையில் தம்பியைக் கூப்பிட்டு உடுப் புக்களை ஸ்திரி செய்து வைக்குமாறு சொன்னேன். பள்ளிக்கத்தூரியில் ஏதாவது வாங்கிக் கொள்ளச் சொல்லி அவனிடம் ஐந்து ரூபா கொடுத்தேன். பிறகு ஆர்தர் கோயிஸ்ட்லரின் ‘Confessions of a Tight-rope walker’ புத்தகத்தை எடுத்து நிறுத்திய இடத்திலிருந்து படிக்கத்தொடங்கினேன். 1932ல் ஜேர்மனியில் கம்யூனிஸ்டுகளுக்கும், நாஜிகளுக்கும் இடையில் நடைபெற்ற போராட்டங்களில் கம்யூனிஸ்டுகள் சார்பான தனது பங்களிப்பை அவர் விவரித்திருந்தார். தான் பணிபுரிகின்ற பத்திரிகை ஸ்தாபனத்துக்குத் தெரியாமல் அவர் இரகசியமாக கம்யூனிஸ்ட் கட்சியில் உறுப்பினராக சேர்ந்திருந்தார். கட்சித் தலைமைப்பீடத்துக்கு முக்கியமான சில தகவல்களைக் கொடுத்துக் கொண்டிருந்தார்.

நாற்பத்தைந்து வருடங்களுக்கு முந்திய ஜேர்மனியில் நான் நிற்கிறபோது நகீர் சிரித்துக்கொண்டே அறைக்குள் வந்தான். நான் சிரிக்க முயற்சி செய்து புத்தகத்தை மடித்து வைத்தேன். அவன் புத்தகத்தை

எடுத்து அக்கறையில்லாமல் புரட்டிப்பார்த்து விட்டுமேசையில் எறிந்தான். நேற்றிரவு நான் பள்ளியிலிருந்து வந்த பிறகு நடந்த முஸ் பாத்திகளை சொல்லத்தொடங்கினேன். கடி காரத்தைப் பார்த்துவிட்டு “போமா” என்றான்.

தார் ரோட்டைத் தவிர்த்து குறுக்கு வழியால் பள்ளிக்கு நடந்தோம். ஸ்கூல் முற் றத்து மர நிழலில் ஏராளமான தெரிந்த முகங்கள் நின்றன. ஸ்கூல் மதிற்சுவருக்கரு கில் நிழலில் நானும் நசீரும் ஒதுங்கினோம். பள்ளி வெளிமண்டபத்தில் சோறு பரிமாறு பவர்கள் பதட்டத்துடன் அலைந்தார்கள். தண்ணீர்க் கோப்பைகள் கைமாறிச் செல் கிற நளினத்தைப் பார்த்துக்கொண்டே இருக்கலாம் போலிருந்தது. ஸ்கூல் மதிலுக் கும் பள்ளிவாசலுக்குமிடையில் இருக்கிற வாழைத் தோட்டத்தில் அழுக்குச்சாரமும் சட்டையுமணிந்த பத்துப் பதினைந்து ஆட் கள் குந்தி பள்ளிப்பக்கத்தைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்கள். அவர்கள் ‘காபிர்’ க ளாக இருக்க வேண்டும். அடுத்த புந்தியில் சாப்பிட இருப்பவர்கள் மூங்கில் தடுப்பு கியூ வுக்குள் முண்டியடித்துக்கொண்டு நின்றா ர்கள். வெயில் அவர்களது மண்டைகளில் மோதி வியர்வையாகக் கரைந்து கழுத்துக் களிலும் முதுகுகளிலும் இறங்கியது.

ஸ்கூல் மண்டபத்துக்கு வெளியே நின் றிருந்த சாயம் வெளுத்த சேலைகளை அணிந் திருந்த பெண்களையும், சிறுவர்களையும் மதி லுக்கு மேலால் எட்டிப் பார்த்தேன். “வெளியூர் ஆட்கள்” என்றான் நசீர். சங்கை பொருந்திய ஷெய்கு நாயகம் முஹியித்தீன் ஆண்டகை அவர்களது பெயரால் நடை பெறுகிற 69வது வருட காதிரிய்யா கந்தூரி மஜ்லிஸ் சிறப்பாக நிறைவுற்றுவருகிற சுப செய்தி ஒலிபெருக்கியில் அடிக்கடி முழங்கி ஓய்ந்தது.

திறந்திருந்த கேட்டுக்குள்ளால் ஸ்கூல் வளவுக்குள் நுழைந்தோம். உவைஸ் மாஸ் ரகும் இன்னும் நாலேந்து பேரும் சூழ்ந்து ஜுலைத் தேர்தல் பற்றி விவாதித்துக் கொண் டிருந்தார்கள். சம்பாஷணை முடிந்து போகிற

நிலையில் அதன் ஏதாவது இழையொன்றில் தொற்றிக்கொண்டு தொடர்ந்தார்கள். நானும் நசீரும் ஸ்கூல் மண்டப அரைச்சுவ ருக்கருகில் மௌனமாக ஒதுங்கி நின்றோம். “சாப்பிட ஆறுதலாக போவோம்” என் றான் நசீர். கையில் அழுக்குப் பைகளை வைத் துக்கொண்டு கூச்சல் போட்டுக் கொண்டிருந் திரு பையன்களையும், பெண்களையும் மீண்டும் வேடிக்கை பார்க்கத்தொடங்கினேன்.

பள்ளிப் பக்கத்திலிருந்து ஒரு மாஸரர் அவசர அவசரமாக நாங்கள் இருக்கும் பக்கத் துக்கு வந்தார். கூச்சல் போட்டுக் கொண் டிருந்த ஆட்களுக்குகூடப் போய் நின்று, காலியாக இருந்த ஸ்கூல் மண்டபத்தைக் காட்டி ஏதோ உரக்கச்சொன்னார். பெண் களும் சிறுவர்களும் வேகமாக மண்டபத் துக்குள் ஓடி ஐந்தைந்து பேர் கொண்ட வட்டங்களாக உட்கார்ந்து கொண்டார்கள். மாஸரர் மண்டபத்துக்குள் போய் அரையில் கைகளை வைத்துக் கம்பீரமாக ஒரு முறை பார்த்துவிட்டு, “சத்தம் போட்டால் சோறு தரமாட்டோம்” என்று உரக்கச்சொன்னார். நசீர் என்னை லேசாகக் கிள்ளிவிட்டு உட் கார்ந்திருக்கிற ஆட்கள் பக்கம் பார்த்துச் சிரித்தான்.

சத்தம் படிப்படியாகக் குறைந்து நின்ற போயிற்று. வெளியில் போய்த் தண்ணீர் குடித்து, சிகரட் வாங்கிக்கொண்டு மீண்டும் நின்ற இடத்துக்கே வந்தேன். பொலித்தீன் பைகளைக் கையில் மறைத் துவைத்துக் கொண்டு சில பையன்கள் திருட்டுமுழி முழித்தார்கள். புறங்கையை மூக்கின் மேல் இழுத்து துடைத்துக் கொண்ட ஒரு பையன் தலையை நிமிர்த்தி என்னைப் பார்த் தான். நான் பார்வையை வேறுபுறம் திருப்பிக்கொண்டேன். சிவப்பு ரவிக்கைப் பெண்ணைப்பார்த்தேன். பெண்கள் பகுதிக்கு அவள் தன்னைத் தலையிடுக்கொண்டு அவர்களைக் கட்டுப்படுத்துவது போல் தெரிந்தது. “ஷெய்கு நாயகத்தின் மகிமை சோற்றுக்கு அடுத்த பட்சந்தான்” என்றான் நசீர்.

பள்ளிக்கும் ஸ்கூலுக்கும் இடையில் நின்று வரிசையில் விட்டு விட்டு ஆட்கள் நின்று கொண்டார்கள். நசீரும் பரிமாறுகிறவர்களுடன் சேர்ந்துகொண்டான். என்னை யாரும் கூப்பிடவில்லை. சோற்றுத் தட்டுகள் கைமாறி வந்து கொண்டே இருந்தன. மண்டபத்துக்குள் சோற்றுத்தட்டுகள் வருவதைக்கண்ட பையன்களிடையில் லேசாகப் பரபரப்பு எழுந்தது. ஆவலுடன் கூடிய பார்வைகள் அரைச்சுவருக்கு மேலே துழாவி நின்றன. பரிமாறுகிறவர்களுக்கு இடம்விட்டு நான் அரைச் சுவருடன் சாய்ந்து நின்று கொண்டேன். லேஞ்சியால் முகத்தை துடைத்துவிட்டுக்கொண்டு தூரத்தில் நின்ற நசீரைப்பார்த்துச் சிரித்தேன்.

கைகளால் பையன்களைச் சற்றுப் பின்னால் இழுத்து வட்டங்களைப் பெரிதுபடுத்தி, சோற்றுத்தட்டுகளை கீழே இறக்கினார்கள். பசியால் களைத்துப் போயிருந்தவர்களின் பார்வைகள் திடீரென்று கீழே இறங்கின, கால்களைச் சிரமப்பட்டு மடித்து சோற்றுத் தட்டுகளுக்கருகில் பையன்களும் பெண்களும் குனிந்தார்கள். தலையிலிருந்த அழுக்கு லேஞ்சிகளை அவிழ்த்து வியர்வையைத் துடைத்துக்கொண்டார்கள்.

“யாரும் சோற்றை அள்ளிப் பைகளில் போடக்கூடாது.”

பரிமாறுகிறவர்களை ஒழுங்குபடுத்திக் கொண்டிருந்த மாஸ்ரர் சற்றுக் கடுமையான குரலில் சொன்னார். பெண்கள் பக்கத்துக்குத் திரும்பி, குரலின் கடுமையைக் குறைத்துக்கொண்டு மீண்டும் அதையே சொன்னார்.

அரைச்சுவருக்குக்கீழே சற்றுக் குனிந்து சோற்றுத்தட்டுகளைப்பார்த்தேன். இறைச் சித்துண்டுகள் சிறு கூட்டமான சோற்றில் இறுகிப்படிந்து தெரிந்தன. சோற்றை அரைவட்டமாக மூடி பருப்புக்கறி படர்ந்திருந்தது. மெலிந்து போன கறுப்பு நிற விரலொன்று பருப்புக்கறியை அனைந்து சோற்றுக்குள் நுழைந்து நிறம்மாறி மேலே எழுந்தது.

மாஸ்ரர் சுற்றுமுற்றும் ஒருமுறை பார்த்துவிட்டு உரத்த குரலில் “பிஸ்மில்லாஹிர் ரஹ்மானுர்ரகீம்” என்று சொன்னார். எல்லாத் தலைகளும் சோற்றுத்தட்டுக்களில் குனிந்தன. பருப்பும் இறைச்சியும் சோறும் கலந்து உருமாறி நிறம் மாறி பிசையப்பட்டு அழுக்கு உள்ளங்கைகளில் மேலே எழுந்தன. குமட்டலை கொண்டு வருகிற சத்தங்கள் மெல்லிதாகக் கேட்டன.

நசீர் கடலைச்சுருளை எடுத்து வந்து என்னிடம் நீட்டினான். “இப்பொழுது சாப்பிட முடியாது” என்றேன்.

“இத வேல செய்யப்படாது” என்று மாஸ்ரர் சத்தத்துடன் சொல்வது கேட்டது. முகத்தை நசீரிடமிருந்து திருப்பி, சாப்பிடுகிறவர்கள் பக்கம் பார்த்தேன். கட்டைக்காற்சட்டையும் அழுக்குப்படிந்து நிறம் மாறிப்போயிருந்த வெள்ளை பனியனும் அணிந்திருந்த ஒல்லியான ஒரு பையன் அழுவதற்குத் தயாரானவன்போல மாஸ்ரரின் முகத்தைப் பார்த்துக்கொண்டிருந்தான். பொலித்தீன் பையில் அள்ளிய சோற்றை இடது கையில் அவன் வைத்துக் கொண்டிருந்தான். ஐந்து கைகளால் பிசையப்பட்ட சோறு பொலித்தீன் பையில் சிவப்பு நிறத்தில் இழுபட்டுத் தெரிந்தது. சோற்றை அள்ளுவதற்குத் தயாராக இருந்த மற்றவர்கள் பைகளை ஒளித்து ஜாக்கிரதையானார்கள்.

“சோறு வைக்கிறது சாப்பிடுவதுக்கு.

வீட்டுக்கு கொண்டு போரதுக்கில்ல.”

மாஸ்ரர் எல்லோரையும் மாறி மாறிப் பார்த்துக்கொண்டு மிகவும் கடுமையான குரலில் சொல்லிக்கொண்டு போனார்.

“சாப்பிடப் போமா” என்று நசீர் தோளில் கையைப் போட்டுக்கொண்டு கேட்டான். அவனுடைய கையை மெதுவாகத் தட்டிவிட்டு, “சிகரட் வாங்கிவருகிறேன்” என்று சொல்லி மெதுவாகக் கேட்டுத் தெரியப்படுத்தேன். ஸ்கூல்

மைதானத்துக்கும் மையவாடிக்கும் இடையில் ஒடுகிற வழிப்பாதையில் வீட்டுக்கு நடந்தேன். “சோறு திண்டோ” என்று உம்மா கேட்டார். “ஓ” என்றேன்.

சூட்கேசில் உடுப்புகளைத் திணித்து வைத்துவிட்டு முகங்கழுவிக்கொண்டு வந்தேன். “சிங்களப் பெருநாளுக்கு லீவு இல் லையோ” என்று உம்மா அறை வாசலில் நின்று எட்டிப்பார்த்துக் கேட்டார். “பாங்கில் பதிழுணுபேர் லீவு. நான் போகோணும்” என்றேன்.

கண்டியிலிருந்து புறப்படுகிற மூன்றரை மணி எக்ஸ்பிரசில் கோணர் சீட்டில் வசதியாக இடம் கிடைத்தது. எனக்குப்பக்கத்தில் உட்கார்ந்திருந்த பெண் சிங்கள வாரப்பத்திரிகையொன்றைப் படிக்கத் தொடங்கினாள். பஸ் குலுக்கலில் எங்கள் முழங்கைகள் உரசிக்கொண்டன. பாதையில நடந்து போகிற மனிதர்கள் ஒரு கணத்துக்குத் தோன்றி மறைந்தார்கள். வீட்டுத்திண்ணைகளில் பெண்களும் பிள்ளைகளும் உட்கார்ந்திருந்தார்கள். மரங்கள் எங்களை வேகமாகத்தாண்டிப்போயின. ஒரு தடியன் வீதியோரத்தில் குந்தி நின்று சிறுநீர் கழித்தான். புளியமரமெனறுக்குக் கீழே படுத்திருந்த நாய் அவட்சியமாக தலையைத் தூக்கிப் பார்த்துவிட்டு மீண்டும் முன்னங்கால்களுக்குள் முகத்தைப்புதைத்துக் கொண்டது.

பஞ்ச மரக்கடையில் கிளிக்கூட்டம் மொய்க்கும். மூங்கில் மரங்கள் காற்றில் சாய்ந்து அசையும். பஸ்கள் வரும், போகும். சேவல் பெட்டைக்கோழியை வீதியைக் கடந்து துரத்தும். பனிமூட்டம் படர்ந்து கலையும். தெருவில் புணர்கிற நாய்கள் கல்லெறி வாங்கும். தூக்கத்தில் கனவும், விழிப்பில் நினைவும் உறுத்தும். லெஜர் மெஷின்களும், டைப்பரைட்டர்களும் உயிர்ப்புற, விசிறிகள் மேலே சுழலும். வவுச்சர்கள் ‘சில்’, வாங்கி நகரும். கவுண்டரில் காசத்தாள்கள் கைமாறும். வெளியில் முகங்கள் அசைந்து மறையும். பூனை மயிரும், புண் ஆறிய தழும்புமாக மேசைக்குக் கீழே வெள்ளைக்

காலொன்று ஆடும், லஞ்ச்ரூமில் யாபா தூஷணம் சொல்ல, நிர்மலி கையில் முகம் பதித்து, காலகற்றி ‘‘ச்சி’’ என்பாள். கிள்ளுண்ட தொடையில் செம்மை படரும். கைப்பையில் பவுடரும், சீசன் டிக்கட்டும், சில்லறைகளும், தடை மாத்திரைகளும் சிதறுண்டு கிடக்கும். சிவப்பு போல் பொயின்டை வாயில் கவ்வி கஞ்சான் பொத்தான்களைத் துழாவி ஹேமசிரி ரொய் லட்டிலிருந்து வந்து மீதி சொல்லுவான். பாஸ் புத்தகங்கள் சுவிய நந்தசேன லெஜரில் முகம் புதைப்பான் ‘இல்லத்திலிருந்து ஏகாந்த இரவில்’ என்று தொடங்குகிற நீண்ட கடிதம் கவர் கிழியாமல் மேஜை இழுப்பறையில் காத்திருக்கும். பிபிலை மத்திய மகா வித்தியாலயத்தில் ஏ. எல். செய்த நர்ட்களும், என்ஜினியரிங் பிரிவில் மேற்படிப்பைத்தொடரும் கனவின் நொருங்கிய துகள்களும் விட்டு விட்டு நெஞ்சில் குத்தும். காட்டிலாகா அதிகாரி லஞ்சம் வாங்கி, கண்ட பெண்ணுடன் புணர்ந்து, பியர் குடித்து, தலை சாய்த்துப் புன்னகைத்து ஜிப்பில் மறைவான்.

தெருவிளக்கில் விட்டில் பூச்சிகள் சுற்ற நகரம் ஓய்வில் சலித்துக்கிடந்தது. கமகேயின் கடையில் பனிஸ் தின்று, பிளேன் டி குடித்து, சிகரட் வாங்கிக்கொண்டு அறைக்கு நடந்தேன். அறைக்குள் சென்று இருட்டில் துழாவி லைற் சவிட்சைத் தட்டினேன். மேசையில் வெற்று சிகரட் பெட்டிகளும், கடதாசிகளும் இரைந்து கிடந்தன. ‘கரமாசோவ் சகோதரர்களின்’ வயிற்றில் ‘Banking Law’வும், ‘Accounts For Bankers’ ம் சுசுமாய் உட்கார்ந்திருந்தன. ஜயதிஸ்ஸவின் கட்டிலுக்கு மேலே சுவரில் நிர்வாண அழகி கொங்கைகளைக் காட்டிச்சிரித்தாள். “நான் சந்தோசமாக இருக்கிற ரகசியம் உங்களுக்குத் தெரியுமா?” என்ற ஆங்கில விளம்பர வாசகம் அவளுடைய மொட்டைக் கால்களுக்கு மேல் நீல எழுத்தில் மின்னின. தலையணை உறை ‘சுவிட் டீரீம்ஸ்’ என்று இளித்தது. உடைகளைக் களையாமல் சப்பாத்துடன் அப்படியே கட்டிலில் சரிந்தேன். கண்களை மூடிக்கொண்டேன். *

09 - 09 - 1981

இலங்கை இலக்கியச் சூழலும், விவாதமும்: சில குறிப்புகள்.

ஈழத்து இலக்கியம்பற்றி அதிக அக் கறை காட்டிவரும் தமிழகச் சஞ்சிகையான படிசூள் தனது ஒன்பதாவது இதழில் இலங்கை இலக்கியச் சூழலும் விவாதமும் என்ற கட்டுரையை வெளியிட்டது. அலை பற்றிய பல கருத்துக்கள் அதில் இடம் பெற்றதனால், அதுபற்றிய தனது கருத்துக்களை அலை நட்புரீதியாகப் படிசூள் முன் வைக்க விரும்புகிறது.

“கைலாசபதியின் விமர்சனங்கள் 70 வாக்கில், தமிழகத்து இளைஞர்கள் ஓர் தேடலை மேற்கொண்ட சூழலில் மார்க்சியத்தை அறிமுகப்படுத்தின. வெறும் அபிப்பிராயங்கள் தமிழகத்தில் விமர்சனமாக இருந்த சூழலில் ஓர் உலுக்கு உலுக்கி விமர்சனத்தை விஞ்ஞான அடிப்படைகளில் செய்யப்படவேண்டுமென்றும், அபிப்பிராயங்களாகவும் அரட்டைப் பேச்சுக்களாகவும் இருந்த விமர்சனம் சமூகவியல் குணங்கள் கொள்ளவேண்டுமென்று மிக வலிமையாக ஒங்கிப் பேசிய கவர்ச்சியான குரல் கைலாசபதியனுடையது. மறுப்பதற்கில்லை.” என்றிருந்த படிசூள். ‘அலை’ இக்கருத்துடன் மாற்றுபடுகின்றது. 70க்கு முன்னர் தமிழக இலக்கிய விமர்சனத்துறை மார்க்சியப் பார்வையற்று வரண்டிருக்கவில்லை; மெசியாவிற்காகக் காத்திருந்த இஸ்ராயேல் மக்களைப் போல், கைலாசபதிக்காகக் காத்திருக்கவில்லை. மாறாக ப. ஜீவானந்தம், ஆர். கே. கண்ணன், ரகுநாதன், வானமாமலை போன்றவர்கள் விமர்சனத்துறைக்குத் தமது பங்களிப்பைக் கணிசமாகச் செலுத்தியுள்ளார்கள். இலக்கியத்திற்கு அப்பால் சமூகம், வரலாறு, பொருளாதாரம் ஆகிய துறைகளில் வளமான மார்க்சிய ஆய்வுகள் இடம்பெற்றிருக்கின்றன. கோசாம் பி. ராகுல சாங்கிருத்தியாயன், ரஜினி பாமிதத் போன்றவர்களின் கருத்துக்கள் முக்கியத்துவத்துடன் தமிழில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

ஈழத்திற்குட க.கை.யின் குரல் திட ரென்று ஒலிக்கவில்லை. ஒலிக்கவும் முடியாது. அ. ந. சுந்தராமன், கே. கணேஷ் போன்றவர்களால் கட்டி எழுப்பப்பட்ட முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்தின், வரலாற்றுரீதியான வளர்ச்சிப்போக்கின் ஒரு வெளிப்பாடே க.கை.யினுடையது.

எனவே படிசூளின் இக்கருத்து தமிழக முற்போக்கு இலக்கியப் பாரம்பரியத்தையும், ஈழத்து முற்போக்கு இலக்கியப் பாரம்பரியத்தையும் கணக்கிலெடுக்காமையினால் எழுந்ததாக, ‘அலை’ கருதுகிறது.

ஈழத்தில் க. கை.யின் விமர்சனத்திற்கு எதிரான கருத்துக்கள் ‘படிசூள்’ கருதுவது போல், புதுக்கவிதைத் துறையிலிருந்து எழுந்ததல்ல. அதற்குமுன் அறுபதுகளின் பின்னர் குறிப்பாக 1964ல் பலமாக ஒலிக்கத் தொடங்கிவிட்டது. கலைச் செல்வி, செய்தி ஆகியனவற்றில் இடம்பெற்ற கட்டுரைகள் இதற்கு முக்கியசான்றுகளாகும்.

இனிச் ‘சமுத்திரன்’ பற்றிய கருத்துக்களுக்கு வருவோம். க. கை.யின் விமர்சன முறைக்கு இன்று எதிர்க்கருத்துக்கள் வைப்பவர்களிற்கு ‘எதிர் மார்க்சியவாதிகள்’, ‘வடிவவியல் வாதிகள்’ என்று நாமகரணம் சூட்டுகிறார் சமுத்திரன். மார்க்சியத்தை எதிர்ப்பவர்களுையே எதிர்மார்க்சியவாதிகள் என்பது வழக்கம். ஆனால் சமுத்திரன் இதைச் சிந்திப்பவர்க இல்லை; அவர் க.கை.யின் கருத்துக்களை எதிர்ப்பவர்களுையே ‘எதிர்மார்க்சிய வாதிகள்’ என்கிறார். இவரது தனிமனித வழிபாடு, குருபக்தி என்பன எவ்வளவு முட்டாள்தனமான கருத்தைச் சொல்ல வைத்திருக்கிறது!

சமுத்திரன் மார்க்சிய எதிரிகளை விளக்கும் ‘வடிவவியல் வாதிகள்’ என்ற சொற்

பிரயோகமே பிழையானதாகும். மார்க்சிய எதிரிகள் பழைமைவாத, சநாதனக் கண்ணோட்டத்தைக் கொண்டிருந்தனர். இவர்கள் நவீன அம்சங்களை மட்டுமல்ல சிறுகதை, நாவல், நவீன கவிதைகள் போன்ற புதிய இலக்கிய வடிவங்களையும், 'மக்களின் உயிர்ப் பாண பேச்சு மொழியை'க் கையாள்வதையும் கூட எதிர்த்தவர்கள். அக்காலங்களில் இவற்றின் 'இலக்கிய' ஏற்புடைமைக்காக வாதாடியவர்கள்—வடிவவியல் வாதிகளாயிருந்தவர்கள் சமுத்திரன் கூறும் 'முற்போக்குவாதிகளே.' முற்போக்கான இவ் வரலாற்று நிலைபாடு பற்றியெல்லாம் சமுத்திரனுக்குத் தெரியாமலிருக்கலாம். ஆனால் சமுத்து இலக்கியத்தில் அக்கறையுள்ள வாசகர்களுக்கு, இவை தெரியும்.

சமுத்திரன் குறிப்பிடுபவர்கள் தமது கருத்தாக்கங்களை 'வளர்த்தவர்கள்' அல்ல; தமது "அன்றைய" கருத்துக்களுடனேயே தேங்கிப்போனவர்கள். தமது முன்னைய கருத்துக்களைவிட்டு அசைய மறுக்கும் இவர்களே இயக்கவியலுக்கு எதிரானவர்களாயிருக்கிறார்கள். 60க்குப்பின் எஸ்.பொ. (சிலர் சொல்வதுபோல் எஸ். பொ. வை முற்று முழுதாகப் புறக்கணித்துவிட முடியாது.) மு. த. போன்றவர்களினால் இவர்களது அதிகாரபீடங்கள் உலுக்கப்பட்டபொழுது, அவை தமக்குரியவை அல்ல என்றமாதிரி அவற்றுக்கு எவ்வித மறுப்பும் தெரிவிக்காது மௌனமாக இருந்தே, தங்கள் இருப்பைக் காத்துக்கொண்டார்கள். இதனால் தான் 'அலை' இவர்களைத் தேங்கிப்போனவர்கள் என்கிறது. இவர்கள் முற்போக்குக் கருத்தாக்கங்களை வளர்க்கும் முறையே நகைப்பிற்கிடமானது. அலை, 13-வது இதழில் வெளியிடப்பட்ட கட்டுரைகள் மூலம், ஓர் இலக்கிய சர்ச்சையை எதிர்பார்த்தது. இந்த எதிர்பார்ப்பு மேலும் திருந்திய, தெளிவான கண்ணோட்டத்தைப் பெறுவதற்காகவே. அதற்காக அலை எப்போதும் தயாராக இருந்தது. ஆனால் நடந்தது என்ன? அக் கட்டுரைகளுக்குரிய பதிலைத் தமிழ் இலக்கியம்பற்றி அதிகம் தெரிந்து கொள்ளாத வாசகர்களைக் கொண்ட "லங்கா கார்டியனில்" நடத்திய லட்சணமே

(அதிற்கூட கைலாசபதி கலந்துகொள்ளவில்லை.) போதும். அதனால்தான் இந்த விவாதம் தமிழில் நடைபெறவேண்டுமென ஏ. ஜே. கனகரட்னா தமது கடிதத்தில் மிகச் சரியாகவே குறிப்பிட்டார். இவர்களது தேக்கத்தினால்தான், இவர்களால் நவீனப் போக்காளரின் படைப்புக்களை மதிப்பிட முடியாமலிருக்கிறது. பூமணி, அஸ்வகோஷ், வண்ணநிலவன் போன்றவர்களை மட்டுமல்ல, சமுத்திரன் புதுப்போக்காளர்களையும் மதிப்பிட முடியாமலிருப்பதும் இதல்தான். சமீபத்தில் வெளிவந்த க. கையன் 'நவீன இலக்கியத்தின் அடிப்படைகள்' என்ற நூலே இதற்கு அசல் உதாரணம். நவீன இலக்கியம் பற்றி அந்த நூலில் ஏதாவது இருக்கிறதா என்பது, அதைப் படித்தவர்களுக்குப் புரியும். 'அமெரிக்கா' விவிருந்து வந்தபின்னர் அண்மைக்காலப் படைப்புக்களைப் படிக்கவில்லையென அவரே ஒருமுறை கூறியுள்ளார்.

"கைலாசபதியைத் தாண்டிய புதிய மார்க்சிய விமர்சனத்திற்குத் தமிழகத்தை எதிர்போக்கும் நிலை இன்று இலங்கையில் உருவாகியுள்ளது" எனப் படிக்கக் கருதுகிறது. ஆனால் அலை அப்படிக் கருதவில்லை. கே. எஸ். சிவகுமாரனின் 'லங்கா கார்டியன்' கருத்துக்களினால் படிக்க இம்முடிவிற்கு வந்திருக்கலாம். சிவகுமாரனின் மேலோட்ட நோக்கிற்கு அப்படித் தெரிந்திருக்கலாம். கைலாசபதியைத் தாண்டிய வளமான புதிய மார்க்சிய விமர்சனத்தை மேற்கொள்ளும் ஆற்றலும், அக்கறையும் உள்ளவர்கள் சமுத்திரன் இருக்கிறார்கள். இவர்களில் ஏ. ஜே. கனகரட்னா, சண்முகம் சிவலிங்கம், எம். ஏ. நுஃமான், மு. நித்தியானந்தன் போன்றவர்கள் முக்கியமானவர்கள். இவர்கள் மார்க்சியக் கலை, இலக்கியக்கருத்தாக்கங்களை வளர்ப்பவர்களாகவுள்ளார்கள். இவர்கள் இவற்றை மேலுமொரு பரிமாணத்தில் மேற்கொள்ளுவார்களென 'அலை' கருதுகிறது. மேலும், புதியதும் வளமானதுமான மார்க்சியக் கலை, இலக்கியக் கருத்தாக்கங்களை வளர்த்தெடுப்பதற்கு, சமுதும், தமிழகமும் பரஸ்பரம் இணைந்து செயற்படுவதே பயன்மிக்கதெனவும் 'அலை' கருதுகிறது.

“அலை சொல்லும் இலக்கியம் என்று வந்தால் அழகு வேண்டும் என்ற கருத்து ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடியதே. ஆனால் இதனை ‘அலை’ மார்க்சியத்திற்கு வெளியிலுள்ள தமிழக விமர்சகர்களின் பாரதிப்பினால் (இது அலைபில் வேசாக உள்ளது) மட்டும் வெளிப்படுத்தினால் தன்னைப் பலமான தளத்தில் வைக்கத் தவறிவிட நேரலாம் என்றும் படிசுக் கருதுகிறது.

இதில் ‘மார்க்சியத்திற்கு வெளியிலுள்ள விமர்சகர்களின் தாக்கம்’ என எவரைக் கருதுகிறது என்பது தெளிவற்றுக் கலங்கலானதாக இருக்கிறது. இதனால் ‘அலையும்’ தெளிவாக இதுபற்றித் தன் கருத்தை முன்வைக்க முடியாத நிலையிலுள்ளது. இவை தெளிவுபடுத்தப்படும் பட்சத்தில், ‘அலை’ அவைபற்றிப் தனது கருத்தையும் முன்வைக்கும். *

பதிவுகள்

சமீபத்தில் யாழ்ப்பாணத்தில் நடைபெற்ற லூசன் நூற்றாண்டு தின விழாக் கூட்டத்தில் கலந்து கொண்ட எம். ஏ. நுஸ்மானின் பேச்சிலிருந்து, இன்றைய இலக்கியச் சூழலிற்குப் பொருத்தமானதும், பயன்மிக்வுமான கருத்துக்கள் பலவற்றைப் பெற்றுக்கொள்ள முடிந்தது.

(அ) புரட்சிக்கு முந்திய காலகட்டங்களில் விமர்சன யதார்த்தவாதம் இருக்கும்; புரட்சிக்குப் பிறகே சோசலிச யதார்த்தவாதம் முக்கியத்துவம் பெறும்.

இருக்கின்ற நிலைமைகளை, மக்களின்—தனிமனிதனின், நசுக்குண்ட—வெறுப்புக்குரிய அவல வாழ்வு அதன் சகல பரிமாணங்களுடனும் அப்படியே சித்திரிக்கப்படுவதன்மூலம், அந்நிலைகளிலிருந்து விடுபட மறைமுகமாக அவாவுவது விமர்சன யதார்த்தத்தில் நிகழும். கலைக்குரிய உள்ளடங்கிய, குறிப்பாலுணர்த்தும் (நேரடிப் பிரச்சாரமற்ற) தன்மை இதில் இருக்கும். லூசன்னின் எழுத்துகளில் இது சிறப்பாக வெளிப்படுகிறது.

(ஆ) லூசன்னின் படைப்புகளில் நேரடிப்பிரச்சாரம் இல்லை. பிரச்சினைகளிலும் அவலங்களிலிருந்தும் விடுபடுவதற்குரிய தீர்வு (மார்க்கம்) நேரே சொல்லப்படுவதில்லை. ஆனால் அங்கதம் மீளிர வெளிப்படுத்தப்படும் இயல்பான சித்திரிப்புகள், அத்தகைய விடுபடலையே மறைமுகமாகக் கோருகின்றன. இதற்கு நல்ல உதாரணமாக நுஸ்மான் சுட்டிய கதைகள் சிலவற்றை ‘நேரடித் தீர்வு சொல்ல வேண்டுமெனச் சட்டம்

போட்டுக் கொண்டிருக்கும் எமது வரட்டு விமர்சகர்களின் நோக்கில்’ பார்த்தால், ‘பிற்பேர்க்குக் கதைகளாகவும்’ முத்திரை குத்த நேரும்; ‘வழிப்போக்கன்’ என்ற நாடகத்தில் செய்தி பூடகமாக உணர்த்தப்படுவது, ‘விளங்க முடியாமை’ என்ற குற்றத்துக்கும் ஆளாகலாம்.

(இ) லூசன்னின் படைப்புமுயற்சிகளில் அரைவாசிக்கு மேற்பட்டவை மொழி பெயர்ப்புக்களாயிருந்தன. பல்வேறு ஐரோப்பிய மொழிகளின் இலக்கியப் படைப்புகளைச் சீன மொழிக்குக் கொண்டு வந்ததன் மூலம் தானும் பயன்பெற்றதோடு, நவீன சீன இலக்கியத்தைச் செழுமைப்படுத்தவும் முக்கிய பங்களிப்பினைச் செய்தமை.

(ஈ) “இன்று சில எழுத்தாளர்கள் தொழிலாளர்களையும், விவசாயிகளையும் தங்களுடைய நாவல்களுக்கும், கவிதைகளுக்கும் உரிய மாந்தர்களாகப் படைக்கிறார்கள். இவை மக்கள் இலக்கியமென்றும் அழைக்கப்படுகின்றன. உண்மையில் இவை அவ்வாறில்லை. மக்கள் தங்கள் வாயைத் திறந்து இன்னும் ஒன்றையும் வெளியிடவில்லை. இவ்வகைப் படைப்புகள் பார்வையாளர்களது உணர்வு நிலையையே சித்திரிக்கின்றன. எங்களுடைய எழுத்தாளர்களிற்கு சிலர் ஏழைகளாக இருந்தபோதிலும் அவர்கள் தொழிலாளர்களையும் விவசாயிகளையும் விட வசது படைத்தவர்களாகவே இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய படைப்புகள் மக்களிடமிருந்து வருவதுபோல் தோற்றிடு

ஹும் உண்மையில் அவை அவ்வாறில்லை. அவை சாமானியர்களது உண்மையான கதைகளில்” என்ற லுரகன்னின் மேற்கோளை வாசித்து, எமது எழுத்தாளர்கள் பலருக்கும் இது பொருந்துமெனச் சொல்லியவை,

‘முற்போக்கு’ என்ற பெயரில் சிலரால் வைக்கப்பட்டுவரும் வரட்டுக் கருத்துகள் பலவற்றை உலுக்குபவையாக, நுஃமானின் மேற்படி கருத்துகள் அமைந்துள்ளன. நுஃமானின் இத்தகைய கருத்துகளையே வற்புறுத்தி வரும் வேறு சிலரை ‘நாடகத்தால் மெய்யடியார் போல் நடிப்பவர்கள்’ என்றும், “சந்தேகமான மார்க்சிய நிலைபாட்டினுக் கொண்டவர்கள்” என்றும் சஞ்சிகை மலரொன்றில், எமது வரட்டு விமர்சகனிலொருவர் சமீபத்தில் எழுதியுள்ளார் என்பதும் இங்கு நினைவுகூரத்தக்கது.

படைப்புக்களையும் படைப்பாளர்களையும் பற்றிய மதிப்பீடுகள் அவரவர் நோக்குக்கோணங்களிற்கேற்ப வேறுபடலாம். முரண்பாடின்றியும், தக்க ஆதாரங்களினடியாகவும் ஒருவர் வருகின்ற முடிவினை நமக்கு உடன்பாடில்லாதபோதும் மதிக்கலாம். இதனால், வேறுபட்ட எல்லா முடிவுகளையுமே அங்கீகரிக்கவேண்டுமென்பதில்லை. பல்வேறு உள்நோக்கங்களினால் தவறான முடிவுகளிற்குச் சிலர் வந்திருக்கலாம். அத்தகையவை சுட்டப்படவே வேண்டும்.

சமூகத்தொண்டன் சஞ்சிகையில் (இலக்: 3, 1981) கவிஞர் இ. முருகையனைப் பற்றிய கட்டுரையில் “.....உணர்ச்சி வெள்ளத்தில் அடிபட்டுப் போகாமல் நிதானித்து விஷயங்களை ஆழமாக நோக்கிக் கவிபாடும் நோக்கும் போக்கும் அவரின் (முருகையனின்) சிறப்பியல்புகள். காலஞ்சென்ற அ. சீனிவாசராகவன், ரா. ஸ்ரீ. தேசிகன், வா. செ. குழந்தைசாமி (குலோத்துங்கன்), சிதம்பர ரகுநாதன், த. ஏகாம்பரம், சிவசேகரம், நுஃமான், ஆதவன், சேந்தன் முதலியோரின் கவிதைகளிலும் மேற்கூறிய ஆய்வறிவுப் பண்பினையும், தத்துவ விசேசையும் காணலாம்...” என விமர்சகர் கைலாசபதி எழுதியுள்ளார். அகன்ற தமிழக, இலங்கை கவிதைப் பரப்பில் ‘உணர்ச்சி வெள்ளத்தில் அடிபட்டுப் போகாமல் நிதானித்து விஷயங்களை ஆழமாக நோக்கிக் கவிபாடும் நோக்கும், போக்கும்’ உள்ள கவிஞர்கள் இவர்கள்தானாம்! தமிழகத்தில்

பலரும், ஈழத்தில் மஹாகவி, தா. இராமலிங்கம், சண்முகம் சிவலிங்கம், மு. பொன்னம்பலம் போன்ற முக்கிய கவிஞர்களும் விலக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பது ஒருபுறம் இருக்க, இலக்கிய அக்கறைமிக்க வாசகர்களிற்கே அதிகம் தெரியவராத — விரட்டிட் டெண்ணக்கூடிய கவிதைகளே வெளிவந்துள்ள ஆதவன், சேந்தன் போன்றோரை சீனிவாசராகவன், சிதம்பர ரகுநாதன், நுஃமான் வரிசையில் புகுத்த (இதற்கு ஆதாரங்களேதும் தரப்படவில்லை.) அந்தரப்பட்டுள்ளதன் நோக்கமென்ன?

இது வெறுமனே நோக்குக்கோண வேறுபாடா? ‘ஓடும் செம்பொன்னும் ஒப்பவே நோக்கும் பான்மையா?’ அல்லது நேர்மையினமா என்பதைப் பகுத்தறிவுமிக்க வாசகர்களிற்கே விட்டுவிடுகிறேன்.

—அ. யேசுராசா

இனியும் அழாதே

அவர்கள் இறந்து போயினர்,
இனியும் அவர்களைக்
கொல்வதை நிறுத்து.
அழுதது போதும்,
இனியும் அழாதே—
அவர்கள் குரல்கள் கேட்பதற்காய்—
நீயும் இறவாமல் இருப்பதற்காய்.

ஓசையில்லா வார்த்தைகள்
அவர்களுடையது.
பச்சைப் புற்கள்
துளிர்க்கும் ஓசைபோல்
மெல்லிய ரகசியம் பேசி,
மகிழ்வுடன் வாழ்வர்.
அங்கு,
மனிதனின் கால்கள்
பதிவதேயில்லை.

—ஜியுசெப்ப
உங்கரெட்டி

(Giuseppe Ungaretti)

இத்தாலிய மொழிக் கவிதையை
நெஜி சிறிவர்த்தனனின்
ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பிலிருந்து
தமிழில் தருபவர்; ராகேஸ்.
நன்றி: ‘Many Voices.’

அன்பளிப்பு

சுவைமிக்க தரமான

சைவ உணவுக்கு

அழகு ரபி

408, ஆஸ்பத்திரி வீதி,

யாழ்ப்பாணம்.

குறிப்பு: பண்டிகைகளா, விசேட நிகழ்ச்சிகளா எதுவானாலும்
ஓடர்கள் குறித்த நேரத்தில் வழங்கப்படும்

சகலவித

அழகுசாதனப் பொருட்கள்

விளையாட்டுப் பொருட்கள்

சாய்ப்புச் சாமான்கள்

அன்பளிப்புப் பொருட்கள்

நூல் வகைகள்

மொத்தமாகவும், சில்லறையாகவும், மலிவாகவும்
பெற்றுக்கொள்ள நாடுங்கள்.

அம்பிகாபதி ரெக்ஸ்ரைல்ஸ்

66, பெரியகடை,

யாழ்ப்பாணம்.

தொலைபேசி: 7437

சகலவிதமான

ஒலிப்பதிவு வேலைகளுக்கும்

கல்முனையில்

தரமான ஸ்தாபனம்

ஜஸ்மின் றெகோடிங் பார்

11- 12, பிரதான வீதி,

கல்முனை.

‘அலை’ க்கு

வாழ்த்துக்கள்!

செட்டியார் அச்சகம்

காங்கேசன்துறை வீதி,

யாழ்ப்பாணம்.

துள்ளும் பருவத்தினரும், துவளும் பருவத்தினரும்
விரும்பி வாங்கி உல்லாசச் சவாரி செய்வது

HONDA ஹோண்டா மோட்டார் சைக்கிள்கள்
விரும்பிய நிறங்களில். புதிய மோடல்களில்.

ஹோண்டா C 90; C 50; CD 125 T; CB 125 JX; CD 90; CD 50
பழைய விலைகளில் யாழ்ப்பாணத்தில் கிடைக்கிறது.

வட இலங்கையில் மற்றுமொரு வியாபாரிகள்

மகாராஜா இன்வெஸ்ட்மென்ட் லிமிட்.

122, கே. கே. எஸ். வீதி,

யாழ்ப்பாணம்.

போன்: 8267

‘அலை’க்கு

எமது வாழ்த்துக்கள்

தேவராஜன் கராஜ்

நாவாந்துறை,

யாழ்ப்பாணம்.

சுத்தம்

சுவை மிகு

சைவ உணவுக்கு

மலாயன் கபே

36, பெரியகடை வீதி,

யாழ்ப்பாணம்.

தொலைபேசி: 8074

பிரவுண்சன் பேக்கிங் பவுடர்
 பிரவுண்சன் கஸ்ராட் பவுடர்
 பிரவுண்சன் ஜெலி கிறிஸ்டல்
 பிரவுண்சன் கோண் பிளவர்
 பிரவுண்சன் ஜெலற்றின்
 பிரவுண்சன் கோப்பி
 பிரவுண்சன் அரோறூட் மா
 பிரவுண்சன் குளுக்கோஸ் 'டி'

இன்னும்
 பல தரமான
 பொருட்களைப் பத்து
 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக
 தரச் சிறப்புடன்
 மக்களுக்கு வழங்கி
 வருகிறோம்.

பிரவுண்சன் இன்டஸ்ட்ரீஸ்

80 1/4, பிறைஸ் பிளேஸ்,
 கொழும்பு-12

தொலைபேசி எண்: 27197

தந்தி: 'குறள்'

'அலை' இலக்கிய வட்டப் பதினாறுக்காக யாழ்ப்பாணம் சித்திரா அச்சகத்தில் அச்சிடப் பட்டு, இல. 8, மத்திய மேற்குத்தெரு, குருநகரில் வசிக்கும் கி. எம்.லியூஸ் என்பவரால் 1-10-1981ல் வெளியிடப் பட்டது இணையாளியர்: மு. புஸ்பராஜன், அ.யேகராசா.